Řečické zajímavosti

Datum vydání: 1. 4. 2019, číslo 1, ročník XLIV

Vážení čtenáři, připravili jsme pro vás Velikonoční číslo Řečických zajímavostí. Za celou redakci a Město Kardašova Řečice, bychom vám rádi popřáli krásný jarní čas a pěkné Velikonoční svátky. A zároveň bychom také chtěli poděkovat všem přispěvatelům, pravidelným i příležitostným, za jejich články a příspěvky do těchto novin…

A co najdete uvnitř tohoto čísla?

KOMENTÁŘE DŮLEŽITÝCH UDÁLOSTÍ **INFORMACE Z MĚSTSKÉHO ÚŘADU** FOTOGALERII **ZPRÁVY ZE ŠKOLY**

PŘEHLED PLÁNOVANÝCH AKCÍ **ROZHOVORY O KULTUŘE A HISTORII** INFORMACE ZE SVĚTA SPORTU

A MNOHO DALŠÍHO…

Tříkrálový koncert v řečickém kostele (foto: D. Semerádová)

Hasičský ples 2019 v KD (foto: SDH KŘ)

Vánoční koncert 2018 (foto: N. Semerád)

Aerobic Team Kardaška (foto: J. Müllerová)

Obsah:

Fotogalerie	str. 2, 39–40
Nadcházející akce	str. 3
Z městského úřadu	str. 4–7
Události, zajímavosti	str. 8–16
Rozhovor	str. 20–21
Divadlo	str. 17–19
Hasiči	str. 24–25
Škola a školka	str. 18-22
Slavia v Řečici	str. 26
Sport	str. 26–30
Lidé z KŘ	str. 31–32
Historické okénko	str. 33–34
Pohledy do minulosti	str. 35–36
Inzerce	str. 37–38

Mladší přípravka vede fotbalisty Slávie (foto: T. Pražák)

Nadcházející akce

2. 4. Cestopisná přednáška o Íránu v městské knihovně, 18:00

3. 4. Velikonoční plavecké štafety pořádané Fakultou managementu v Jindřichově Hradci, na nichž SK Kardašova Řečice pravidelně reprezentují dva týmy

5. 4. Vzpomínkové promítání,19:00 (v pořadí již dvanácté, jubilejní)

12. 4. DS Jablonský J. Hradec – divadelní představení v KD, 19:00

17. 4. Hradecká hodinovka, která se běží na atletickém oválu v J. Hradci. (závod je součástí Jihočeského běžeckého poháru)

27. 4. Sběr železného šrotu (SDH)

30. 4. Pálení čarodějnic a soutěž o tu nejlepší, malý ohňostroj

30. 4. Stavění májky (SDH)

1. 5. Setkání u mohyly TGM, 14:00

4. 5. Módní přehlídka – Svaz žen, 14:00

7. 5. Pietní akt u hrobu V. Kořínka, pak u Pomníku padlých + lampionový průvod a ohňostroj, sraz u hřbitova ve 20:00, na náměstí Svobody ve 20:30

17. 5. Běh okolo Babek – již 8. ročník místního krosového závodu

1. 6. Celoměstská oslava MDD ve spolupráci s AČR, 14:00

19. 6. T-Mobile Olympijský běh – počtvrté závod startuje přímo ze zámeckého mostu Červené Lhoty, registrace na závod je již spuštěna

22. 6. 145. výročí založení SDH + Hasičská soutěž – hraje kapela CRASH

28. 6. Koncert Pěveckého sboru Dačice v řečickém kostele, 18:00

29. 6. Pouťové podium – vystoupí: Babouci, Pavel Dobeš, Řečická kapela, Petr Spálený + Miluška Voborníková + Apollo Band, ABBA Stars z Plzně

Město Kardašova Řečice si vás dovoluje pozvat na Dětský den, který se koná dne **1. 6. 2019 od 14:00 hod** na fotbalovém hřišti. A na co se můžete těšit letos? Letos si zahrajeme na vojáky a na vojandy. Uděláme si takové branné cvičení a pěkně s plnou polní! Naučíme se od A do Z, jak to na takovém branném cvičení chodí. A jako malé velké překvapení se k nám přijedou ukázat z Jindřichova Hradce skuteční vojáci ve skutečných vojenských autech. Tak neváhejte a přijďte naprosto všichni, bude to stát za to. A kdo si dokonce i troufne přijít oblečený za vojáka, dostane od nás malou sladkou odměnu.

Takžéééé: Vojáci POZOR!!!! – v sobotu 1. 6. se na vás těšíme.

OČKOVÁNÍ PSŮ

Sobota **13. 4. 2019**

K. Řečice (ve dvoře radnice) – 8:00 až 9:15
Mnich – 9:30 až 9:45
Řehořinky – 10:00 až 10:15
Nítovice – 10:15 až 10:30

Vydává Městský úřad v Kardašově Řečici jako čtvrtletník, IČO 00246905. Povoleno Ministerstvem kultury České republiky pod č. j. MK ČR E 11665. **Redakční rada**: Zdenka Maršíková, Jiřina Tůmová, Karel Sláma, Jitka Vondrková, František Beneš. **Redakce**: Andrea Rejhonsová, Aneta Chvojková. **Redakce si vyhrazuje právo článek zkrátit. S obsahem čtenářských příspěvků se redakce zpravodaje nemusí vždy ztotožňovat.** Fotka na úvodní straně © Karel Ječný. Příspěvky můžete posílat na mail: **recicke.zajimavosti@seznam.cz**

Z městského úřadu – slovo starosty města

Započala výstavba nové hasičské zbrojnice

Autor: Petr Nekut

V tomto týdnu se rozběhla momentálně největší akce města v současné době, a sice výstavba nové hasičské zbrojnice. Stávající hasičská zbrojnice již nevyhovuje jak svou kapacitou, tak vybavením a město ji chce využít jako zázemí pro naše technické služby, které se také budou rozšiřovat a své vlastní prostory prozatím nemají.

Na pozemku po zdemolovaném domě číslo popisné 199 v Palackého ulici, který město koupilo v aukci od ministerstva financí a jež starší spoluobčané znají pod názvem „Zadražilovina" podle bývalého vlastníka, by měla vyrůst stavba, která zajistí důstojné zázemí pro naše hasiče jak po stránce kapacitní, tak i co se týče vybavení a zázemí. Součástí stavby budou jak čtyři garážová stání pro techniku, šatny, sociální zařízení, klubovna, dílna, byt správce, velký dvůr pro údržbu a mytí techniky, parkoviště, věž na sušení hadic s lezeckou stěnou, tak i posezení pro odpočinek našich hasičů. Pozemek je dostatečně velký pro všechny uvedené aktivity, je kousek od středu města a stavba zkulturní doposud nevábnou část města.

Stavbu provádí firma Vidox s. r. o. Český Krumlov, která vyhrála výběrové řízení, jehož se zúčastnilo pět firem, s nejnižší cenou 26.834.811 Kč a měla by být hotová na jaře příštího roku. Firma Vidox u nás není neznámá, prováděla u nás již přestavbu malé školy, výstavbu domu čp. 77 či rekonstrukci kuchyněk v MŠ a já věřím, že stavbu dovedou do zdárného konce. Naši hasiči se mají na co těšit.

Vrátí se čápi na řečickou školu?

Autor: Petr Nekut

Pod stejným titulkem jsem před pěti lety psal o naší snaze obnovit na naší škole tradiční čapí hnízdo a pokusit se do něj vrátit jeho čapí nájemníky. Hnízdo bylo vypodloženo pletivem a vypleteno pruty a chrastím, okolí hnízda bylo postříkáno vápnem jako imitace ptačího trusu, který měl přilákat nové obyvatele. Čápi se sice občas v okolí objevili, ale nezahnízdili a hnízdo bylo postupně rozebráno od kavek i vlivem počasí.

Na podzim loňského roku jsme se k této problematice vrátili, zkonzultovali jsme ji s odborníky z Agentury na ochranu přírody, kteří nám poradili s konstrukcí a velikostí vlastního hnízda, ale zároveň nás upozornili, že čápů ubývá všeobecně a jejich návrat nebude určitě jednoduchý. Přesto jsme se do obnovy hnízda dle jejich návodu pustili, připravili jsme základ konstrukce z ocelového kola i kari sítě, do které náš přírodovědný kroužek pod vedením Tomáše Englického vpletl dřevěné pruty a větve jako základ hnízda. V pondělí 18. února jsme hnízdo za pomoci plošiny Hasičského záchranného sboru z Jindřichova Hradce umístili na naši školu do jeho tradičního místa na kraji budovy staré školy. Podmínky zde mají čápi luxusní a všichni můžeme v březnu sledovat, jestli čápi hnízdo objeví a případně zde i zahnízdí. Pranostika 12. března praví, že čáp letí přes moře a všichni budeme jistě rádi, pokud se vrátí i na naši školu.

Závěrem bychom rádi poděkovali i veřejnosti, které nebyl problém čapího hnízda v Kardašově Řečici lhostejný. Zejména paní Heleně Buštové, která přišla s podnětem k tvorbě nového hnízda.

Čapí hnízdo na řečické škole (foto: Město KŘ)

Z městského úřadu – Sbor pro občanské záležitosti

Autor: Zdeňka Bzonková, Jana Chvojková

„Blahopřejeme jubilantům naší obce“

V uplynulém čtvrtletí oslavili svá významná životní jubilea tito naši spoluobčané:

Vodrážka Václav	Vágnerová Božena	Holub Miroslav
Švarcová Jana	Chudý Milán	Bumbrlová Růžena
Zvánovcová Marie	Štaiger Zdeněk	Kotrčová Karla
Vacková Marie	Loskotová Marie	Kubů Vlasta
Vojtová Emilie	Ryba František	Čížková Libuše
Žáková Zdeňka	Doláková Věra	

Všem jubilantům přejeme všechno nejlepší, hodně zdraví, štěstí a úsměvů!

Vítání občánků

Dne 23. 3. 2019 proběhlo v radničním sále slavnostní přivítání nejmladších občánků do života. Obřad zahájily děti z místní základní a mateřské školy se svým programem a nechybělo ani krásné vystoupení harfistky Martiny Fryčové.

Antonín Vratislav Skůpa	Kristýna Švecová	Libor Ševčík
Tomáš Gabriška	Jan Pivec	Tereza Hunalová
Šimon Gabriška	Elena Jiříková	
Dominika Másílková	Štěpán Fittl	David Vondruška

Všem novorozeným miminkům a jejich rodičům přejeme hodně štěstí, zdraví, trpělivosti a spokojenosti. Věříme, že se malým občánkům bude v našem městě líbit!

Kardašova Řečice v číslech…

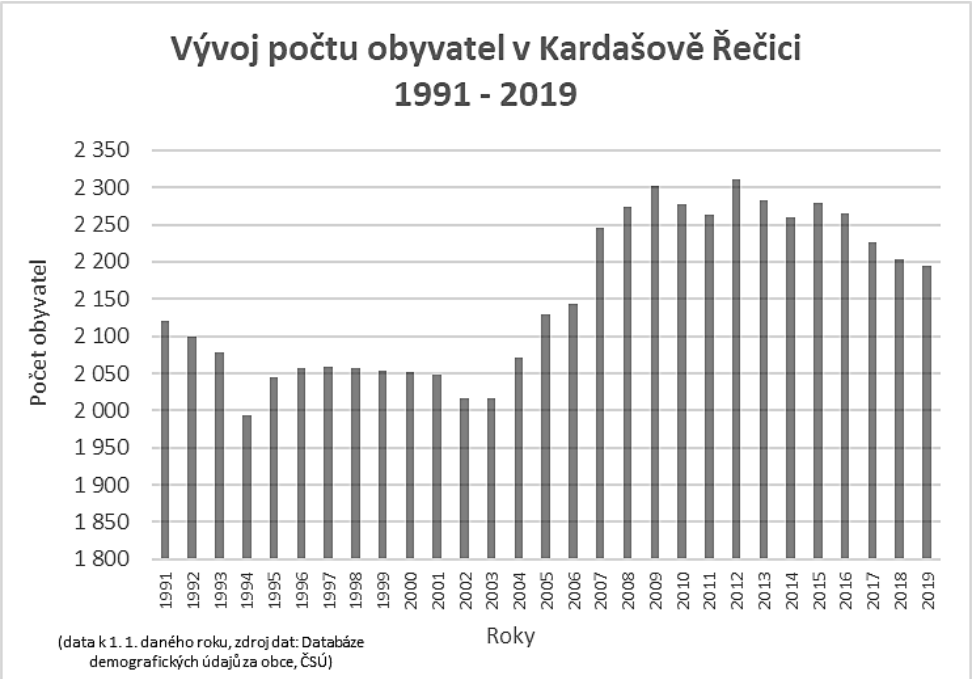
Autor: Zdeňka Bzonková

K 1.1.2019 je počet obyvatel v samotné Kardašově Řečici - **2017**. V Mnichu žije **80** obyvatel a v Nítovicích **97** občanů. Celkem tedy v našem obvodě bylo k 1.1.2019 spoluobčanů **2 194.**

Statistika za rok 2018:

V minulém roce se do našeho města přihlásilo **56** občanů, odstěhovalo se **58** lidí. Za rok se narodilo **17** dětiček a umřelo **25** spoluobčanů. Z toho je vidět, že za rok 2018 ubylo v našem městě 10 lidí.

Průměrný věk obyvatel Kardašovy Řečice byl 42,3 let a podíl nezaměstnaných v obci byl 2,3 % (k 9. 8. 2018).

Z jednání rady a zastupitelstva města

Informace z rady města

Autor: Dana Machová (místostarostka města)

Rada města Kardašova Řečice například schválila:

- závěrečný účet města a účetní závěrku za rok 2018
- finanční podporu pro TJ Sokol K. Ř. (stolní tenis), Kynologický klub K. Ř., SDH K. Ř., Český svaz žen K. Ř., Svaz včelařů K. Ř., Myslivecký spolek Čihadlo, SDH Mnich, AV Studio JH (digitalizace historických filmů a audiodokumentace města) a sponzorský dar pro Hasičský klub JH a Alzheimercentrum ČB
- opravu sportovně-turistického centra na fotbalovém hřišti (na doporučení statika – zesílení základních konstrukcí pomocí mikropilotáže)
- úhradu montáže podhledových trámů v kulturním centru v místní části Mnich
- zavedení plynu do bytového domu v Bezručově ulici
- žádost o dotaci na výstavbu výtahu v Základní škole KŘ
- žádost o dotaci na obnovu osobních zásahových prostředků pro SDH KŘ
- uzavření smlouvy s firmou Teplospol a.s. JH na zajišťování tepelného hospodářství v KŘ
- stavbu dřevěného přístřešku a pergoly v bytovém domě č. 77
- vytvoření nových webových stránek firmou Galileo Corporation s.r.o.

Další informace z jednání rady města:

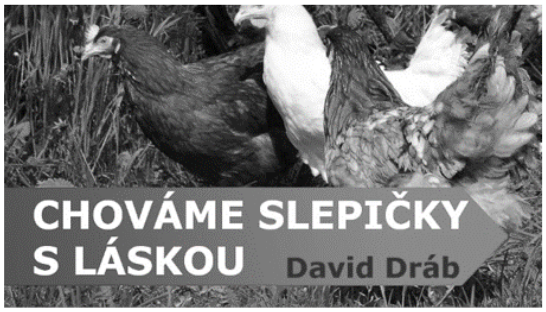
- rada města projednala výsledek výběrového řízení na výstavbu hasičské zbrojnice, ve kterém zvítězila firma VIDOX s. r. o. Český Krumlov.
- rada přijala návrh Zprávy o uplatňování územního plánu Kardašovy Řečice.
- rada byla seznámena lesním hospodářem o těžbě kůrovcového dřeva v obecních lesích. Vzhledem k příznivé ceně dřevní hmoty byla doporučena těžba borového a smrkového dřeva. Poté bude následovat zalesňování obecních lesů.
- rada byla seznámena s možností zapojení města do organizování veřejné služby s Úřadem práce.

Zastupitelstvo města Kardašova Řečice konané dne 17. 12. 2018 projednávalo tyto body:

- schválilo rozpočet města pro rok 2019
- schválilo střednědobý výhled rozpočtu města K. Řečice na období 2020–2024
- schválilo smlouvu o spolupráci obcí v souvislosti s programem Obnovy venkova Jihočeského kraje v roce 2019 pro projekt „Vybavení počítačových učeben novou výpočetní technikou“
- schválilo veřejnoprávní smlouvu s Pečovatelskou službou Antonín Bouzar
- schválilo řešení vytápění části města doposud zásobované teplovodem její plynofikací a souhlasí s přiměřenou kompenzací nákladů na zřízení přípojky plynu na základě vyčíslení skutečných nákladů
- souhlasí s podáním žádosti o dotaci z programu MMR – „Podpora budování míst aktivního a pasivního odpočinku“ - na výstavbu workoutového hřiště pro děti a mládež v lokalitě za Kulturním domem v K. Řečici
- schválilo uzavření veřejnoprávní smlouvy s Fotbalovým klubem K. Řečice 1922, z.s. o poskytnutí dotace ve výši 260 000 Kč za účelem podpory výchovy mládeže a reprezentace města ve fotbale
- souhlasí se zpracováním návrhu jednacího řádu zastupitelstva města K. Řečice
- neschválilo návrh na zveřejňování všech smluv uzavřených městem K. Řečice

- inzerce Červený Hrádek

Drůbež Červený Hrádek
prodává **slepičky** z vlastního chovu typu **Tetra hnědá**, **Dominant** ve všech barvách a slepičky **Green Shell** – typu **Araukana**. Stáří slepiček je **14–19 týdnů**, cena **159–209,- Kč/1 ks**. Prodej bude **4. dubna, 14. května a 13. června 2019 v Kardašově Řečici u vlakového nádraží v 11,20 hodin.** Zároveň probíhá **výkup králičích kožek– cena dle poptávky. Informace** od pondělí do pátku od **9 do 16 hodin** na čísle **601 576 270** případně na čísle **728 605 840** nebo na www.drubezcervenyhradek.cz.

Z hlášení městského úřadu

Autor: Věra Dvořáková

V Tyršově ulici byl nalezen **svazek klíčů. Majitel** se může přihlásit v podatelně **na radnici.**

Město Kardašova Řečice upozorňuje **majitele psů na zákaz volného pobíhání psů na veřejném prostranství.**

Město Kardašova Řečice upozorňuje, že **poplatky za svoz komunálního odpadu** a **poplatky ze psů** na rok **2019** se platí vždy **v pondělí** a **ve středu v úředních hodinách.**

Nabídka palivového dřeva

Město Kardašova Řečice ***nabízí palivové dřevo v omezeném množství – doprava vlastní.*** Cena je 500,- Kč/1 m^3. Informace u p. Milana Surého (odborný lesní hospodář), telefon č. 723 562 271.

Volby do Evropského parlamentu 2019

V České republice budeme letos volit již po čtvrté do Evropského parlamentu. Česko zastupuje celkem 21 poslanců z různých politických uskupení a volby se konají každých pět let.

Kdy? Pátek 24. 5. (14:00-22:00) a sobota 25. 5. (8:00-14:00) (jelikož v jiných členských zemích EU volby probíhají až do neděle, konečné výsledky voleb budou nejspíše známé až 26. 5. ve večerních hodinách).

Kde? Volby budou probíhat na tradičních místech v obci a jejích místních částech. Sledujte informační vývěsky a webové stránky města Kardašova Řečice, kde se dozvíte všechny důležité informace.

Jak? Systém volby do EP se nazývá poměrným volebním systémem. Jde o systém podobný volbám do poslanecké sněmovny tedy, že strana uspěje pouze tehdy, pokud získá více než 5 % všech hlasů. Získaná procenta se pak přepočítávají na mandáty. Voliči vybírají kandidáty pomocí hlasovacích lístků – každé politické uskupení má svůj vlastní lístek. Lístky by měli voliči tradičně obdržet do poštovních schránek. I v těchto volbách může volič využít preferenčních hlasů – avšak zakroužkovat může pouze dva kandidáty ze seznamu.

- inzerce

Události, zajímavosti, komentáře

Naši senioři se dobře bavili

Autor: Petr Nekut

Začátek každého roku je ve znamení různých bilančních schůzí a setkání a nejinak je tomu i u nás, kdy je náš kulturní dům vyhrazen pro naše seniory. Již v průběhu týdne naši pracovníci připravili stolovou úpravu, členové našeho SPOZ v čele s paní Chvojkovou vyzdobili sál, ráno byl odstraněn nový sníh v okolí KD a odpoledne již připravený sál vítal první natěšené návštěvníky. Na uvítanou dostali malý vánoční dárek připravený pracovníky naší MŠ, na stolech je čekalo občerstvení, pozdravili se se svými vrstevníky a kamarády a odpoledne se rozběhlo na plné obrátky. Po informaci o akcích loňského roku i plánech na rok letošní je přišly pozdravit děti z MŠ se svým vystoupením, skupina Aerobik Teamu ze ZŠ a vrcholem celého setkání bylo vystoupení Řečické dechovky, na které se všichni těšili a při kterém se rychle zaplnil i taneční parket. Zcela zaplněný sál si setkání patřičně užíval, všichni se dobře bavili a nálada byla výborná.

Chtěl bych tímto poděkovat všem, kteří se na přípravě této akce podíleli a připravili našim seniorům příjemné odpoledne.

Setkání seniorů v řečickém Kulturním domě (foto: N. Semerád)

Řečický rodák pater Hroznata František Janoušek, katolický kněz a spisovatel

Autor: Zdena Maršíková

V průběhu života se přemýšlivý člověk nemůže vyhnout úvahám o smyslu našeho lidského bytí. Podobné myšlenky se nevyhýbají ani lidem, ukotveným ve víře a náboženství. Tážeme se a někdy nacházíme odpovědi, které nás uspokojí. Když si člověk myslí, že poznal pravdu, má usilovat o ještě hlubší a plnější poznání, říká pater Hroznata František Janoušek v úvodu svých „Jisker z popela“, jejichž třetí díl vytiskla Nová tiskárna Pelhřimov v roce 2017 s přispěním občanského sdružení Pomoc z Týna nad Vltavou. Autor zde nepředkládá čtenáři pouze paměti, zahrnující osobní vzpomínky a osobní prožitky, ale i témata k zamyšlení v podobě filozofických a teologických úvah.

František Janoušek se narodil v Kardašově Řečici 20. března 1939. Rodina žila původně v domku při rozcestí silnic na Cikar a na Nítovice, pak v Palackého a posléze v Plešské ulici, dnes ul. Míru. Dům dnes patří rodině jeho zemřelého bratra Jana. Již v raném mládí si našel svou cestu ke křesťanské víře v římskokatolické církvi. Po maturitě na jindřichohradeckém gymnáziu, tehdy přejmenovaném na jedená-ctiletou střední školu, absolvoval v Brně také dvouletý nástavbový kurz pro rentgenové laboranty. Po jeho ukončení pracoval v nemocnici v Humpolci. K vojenské službě nastoupil do Stříbra, odkud byl vyslán do poddůstojnické školy v Ružomberoku. Po ukončení kursu byl zařazen jako zdravotnický instruktor při vojenské ošetřovně.

Po vojně nějaký čas pracoval v chemickém průmyslu v Sezimově Ústí, ale zde už se jeho „hledání místa na zemi“ posouvalo zcela jiným směrem, neboť ve Františkovi pozvolna dozrávala zprvu neurčitá a nejasná touha po kněžství, která časem získávala stále výraznější obrysy, až přišlo jednoznačné rozho-

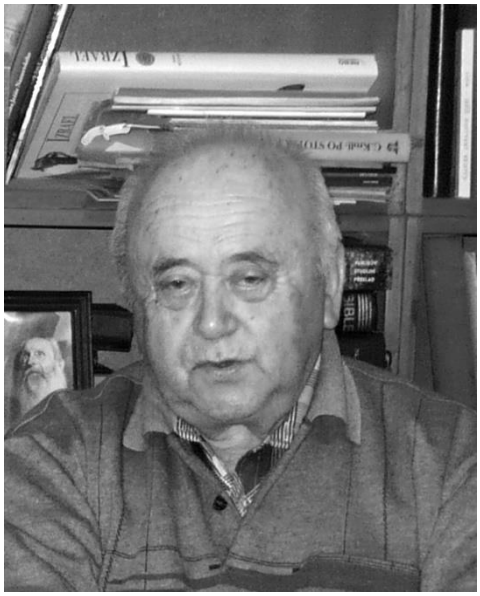
dnutí. Na podzim 1967 začal studovat teologii na Cyrilometodějské bohoslovecké fakultě v Litoměřicích. V době studia vstoupil tajně do kanonie premonstrátského řádu, spojené s klášterem v Teplé u Mariánských lázní, jenž byl tehdy obsazen vojskem. Po zakladateli tohoto kláštera přijal řádové jméno Hroznata. Po vysvěcení na kněze v roce 1972 pak sloužil jako farář na mnohých místech jižních a západních Čech. Jeho posledním působištěm byla Kamenice nad Lipou, odkud v roce 2013 odešel do výslužby.

Vedle svého povolání měl vždycky rád i literaturu, umění a historii a dodnes se těmto oborům tvořivě věnuje. Připomeňme tu publikaci „Aby národ žil", kterou připravil spolu s Janem Čížkem a Felixem Peřkou ml. (vyd. 1996), v níž jsou zachyceny osudy účastníků protinacistického odboje, patera Josefa Jílka, MUDr. Karla Hradeckého a npor. Felixe Peřky st. Další knížku „Čeští kněží-misionáři v Nebrasce", vydanou v roce 2007, napsal ve spolupráci s Marií Štemberkovou a Jiřím Seidlem. Přibližuje osudy tří jihočeských kněží, především Jana Štěpána Brože z Kardašovy Řečice a Jana Vránka z Pohoře, a také Aloise Kleina z Prachaticka, kteří působili jako duchovní mezi českými krajany v Americe.

Jako editor vydává pater Janoušek různé tisky, jimiž (ve své edici Myrta) upozorňuje na regionální básníky, např. výborem z prací Josefa Berky s názvem Krůpěje (2009) nebo sbírkou Pod velehorami nevyslovitelného (2015), kde představuje šest začínajících básníků. Formou i obsahem je vtipný Kvodlibet (2009), který vydal paní PhDr. Štemberkové. Čtenáře zaujmou také úryvky z dopisů spisovatele, básníka a katolického kněze Jakuba Demla příteli Františku Kašparovi, faráři na Klatovsku, později ve Stádlci, autoru převážně meditativní poezie, jehož básnické sbírky často ilustroval Josef Váchal. Vydáno v letech 2011 a 2013 pod názvy Uzounká je stezka tohoto času a Vyrostla mi ze zdi kopřiva.

Před lety byl pater Janoušek i spoluaktérem úspěšné trutnovské výstavy „Výtvarný básník Josef Váchal a František Kašpar", která mapovala dlouholeté přátelství a spolupráci všestranného výtvarníka s básníkem. Pro výstavu zapůjčil rozsáhlou kolekci grafických listů a korespondence, výstavu osobně zahájil a připravil i reprezentativní publikaci. Podílel se také na tvorbě pořadu k 200. výročí narození básníka Boleslava Jablonského, který jsme mohli slyšet na rádiu Vltava v lednu 2013. Nelze na tomto místě obsáhnout v celé šíři, čím vším se v životě zabýval, pouze zde naznačujeme okruh jeho bohulibých zájmů.

Pater Janoušek v březnu letošního roku oslavil úctyhodné osmdesáté narozeniny. Jménem redakce

P. H. F. Janoušek (foto: Z. Maršíková)

Řečických zajímavostí, jichž je věrným čtenářem, mu k této příležitosti přeji vše dobré, co nejlepší zdraví a klidnou pohodu k psaní dalšího dílu jeho pamětí. A připojuji poděkování za knížky a tisky, kterými činí radost svým čtenářům a přátelům, a také za zajímavou studii, napsanou pro náš čtvrtletník o řečickém faráři Bernardu Christelbauerovi, vzdělanci a jeruzalémském poutníkovi, který zemřel v roce 1864, a jehož náhrobní pomník můžete vidět na starém řečickém hřbitově.

Poutník jeruzalémský

Autor: P. Hroznata František Janoušek

V raném mladí mne na starém řečickém hřbitově, kde se pohřbívalo v letech 1772-1911, zaujal nápis vtesaný do žulového pomníku, připomínajícího svým tvarem gotické okno. Ve zdobně provedené vrcholové části pod lomeným obloukem je trigram IHS (první tři písmena Ihsous, pořečtěného, původně hebrejského jména Jehoušua, zkráceně Ješua – Ježíš), ve střední části: Bernard Christelbauer, osobní děkan zdejší, poutník jerusalémský zesnul 17. prosince 1864 v 72. roce věku svého.

Poutník Jeruzalémský! – Ta slova ve mně vzbudila touhu putovat také do Jeruzaléma, do Palestiny, do země Bible. Touha v těch padesátých letech minulého století, a ještě dlouho potom neuskutečnitelná se mi splnila v létě roku 1995. Vzklíčil ve mně i zájem dozvědět se více o Bernardu Christelbauerovi, což se mi během dalšího života z různých zdrojů částečně podařilo. Narodil se 12. srpna 1793 v malé vesnici Loučej (Lučej), ležící na úpatí Kleti a patřící do farnosti Křemže. Byla to obec česká, ale jistě docházelo k pomíchání s obyvateli německé národnosti z blízkých obcí. Otcem byl podle německy psané matriky Matthäus (Matouš) Christelbauer, Inmann (usedlík, asi chalupník a ne sedlák), matka Katharina (Kateřina), roz. Wagnerová. Křest se konal v Křemži téhož roku 20. srpna, kmotrem byl Tomáš Pavelec, rolník.

Po studiích přijal Bernard Christelbauer roku 1817 kněžské svěcení. Nepodařilo se mi vypátrat, kde zprvu pastoračně působil.
Od roku 1822 byl kaplanem (tj. nepůsobil samostatně, ale podřízeně při starším knězi) v Borotíně. Tamní rodák Jan Kypta (*1813), jeho žák, pozdější učitel a hudební skladatel na něj vzpomíná: „Byl velký milovník hudby a zpěvu a zvláštní přítel dítek školních. Ten činil dítkám školním mnohých dobrodiní a způsoboval jim mnoho radostí a vyražení. Děti by byly duši pro něho daly a lid vůbec jej miloval. Proto mu mnohý rolník nabídl, že mu jehňátko vychovati, a až z něho ovce se stane, že mu z ní rouno odevzdá. Takovýmto způsobem měl po vesnicích ovce. Matky mu zase dávaly len, který přísti

dával. Z příze a vlny dal dělati šerku a z ní šili krejčí šaty pro chudé školní dítky. Já takové šaty každý rok dostal. Skládal rozličné písně, ty nás naučil zpívati, a pak nás s práporem vodíval na procházku, tu nějaké pastviště, tu zas někam do dvora do statku sedleckého, do některé vesnice, kdež na nás flašinet, nůše chleba, housky, mléko, nové máslo i med čekaly. Když jsme byly se nazpívaly, dostaly jsme připravené věci k občerstvení, a pak jsme se při flašinetu proskočily. Nedbalí žáci byli od takových radovánek vyloučeni, jakož i nedbalé nebo nemravné žákyně. Pater Bernard vyučoval některé žáky v německé řeči, mezi nimiž jsem i já též byl, abych se pro hlavní školu připravoval. Toto vyučování záleželo v tom, že jsme čtli a na ceduličky napsaná německá a česká slova nazpaměť se učili, pak jsme skloňovali."

Z Borotína byl Christelbauer roku 1825 přeložen do Kunžaku (tehdy Kumžak), také tam působil jako kaplan. Usiloval o prohloubení náboženského života, často jen povrchně zvykového, i o povznesení kulturního života. Víme o tom od Jana Kypty, jehož čtrnáctiletého a vyrůstajícího ve velmi bídných sociálních poměrech Christelbauer na několik let do Kunžaku pozval. U jednoho farníka mu zajistil ubytování, u sedmi jiných střídavě stravování. Velmi nadaný chlapec, výborný zpěvák a už dobrý varhaník hrál a zpíval v Kunžaku při pravidelných bohoslužbách, při svatbách a pohřbech. Zdokonalil se i ve hře na některé jiné hudební nástroje. Z podnětu P. Bernanda a částečně pod jeho vedením vznikla na tamní faře jakási hudební škola: scházelo se přibližně třicet chlapců a dívek, chlapce učil Kypta hrát na nástroje i zpívat, dívky zpívaly. Tato kapela vystupovala někdy v kostele při bohoslužbách a také v obci při různých příležitostech a zábavách. P. Christelbauer v Kunžaku složil píseň o sv. Cecilii, patronce hudby. Mladý Kypta si doplnil vzdělání, krátce byl podučitelem (pomocným učitelem) v Kunžaku a v Číměři.

P. Christelbauer studoval v Praze na varhanické škole. I v pozdějším věku, kdy byl Jan Kypta učitelem a regenschorim v Jindřichově Hradci a v Telči, se svým bývalým učitelem a otcovským přítelem udržoval přátelské kontakty. Po asi sedmiletém působení v Kunžaku byl Christelbauer kaplanem v Roseči (u Jindřichova Hradce), pak v Hlavňovicích (u Sušice) a od roku 1845 v Bubovicích (u Březnice).

V Kardašově Řečici se stal Bernard Christelbauer děkanem 8. dubna 1858. Při něm zde podřízeně působil kaplan P. Pavel Fortunát, velmi činný národní buditel, v Řečici od roku 1847 do roku 1864, později farář mj. v Ratajích u Bechyně, kde v roce 1869 zemřel. Christelbauer se prý zdráhal posvětit prapor zpěváckého spolku Jablonský, který vznikl přičiněním Fortunátovým; posvětil ho jindřichohradecký probošt P. Weber*. (Sotva lze zjistit, jak tomu tehdy bylo.)

Roku 1863 uplynulo tisíc let od příchodu slovanských apoštolů sv. Cyrila a Metoděje na Velkou Moravu. Biskupové vyzvali ke slavení ve všech farnostech Čech a Moravy. V Kardašově Řečici se sešlo třicet pět kněží ze dvou vikariátů soběslavského a bystřického. V průvodu kolem kostela šly děti ze školy, k nim se připojili kněží vycházející z fary. Před mší, kterou sloužil jindřichohradecký probošt, kněží v chórových lavicích zpívali některé části liturgické denní modlitby. Probošt, který byl německé národnosti, v českém kázání vybízel k jednotě ve víře, naději a lásce, k rozvíjení tohoto odkazu soluňských bratří. Všichni přítomní dostali od P. Christelbauera obrázky sv. Cyrila a Metoděje. Kněží mezi sebou vybrali 60 zlatých a předali je P. Christelbauerovi, který se chystal hned následujícího dne** putovat do Palestiny, aby na Ježíšově hrobě zajistil na delší dobu sloužení mší sv. ke cti a chvále sv. Cyrila a Metoděje.

Bylo to odvážné rozhodnutí sedmdesátiletého muže vydat se na tak dalekou a tehdy zvlášť náročnou cestu. Spolu s ním putoval o třicet let mladší kněz Josef Bumba, katecheta jindřichohradeckého gymnázia. Několik let po návratu vydal P. Bumba dvousvazkové Putování do Svaté země, napsané formou řady vyprávění při návštěvách rodiny své sestry, do kterého dává vstupovat i jejím dětem, aby ho doplňovaly. Projevují při tom až

Pater Bernard Christelbauer
(foto převzato z Místopisu KŘ od J. Hrubého)

neuvěřitelně velké znalosti Bible. Starozákonní děje (z doby před Kristem) váží se k různým místům Palestiny, strýc jim a čtenářům ovšem nevysvětluje podle dnešního katolického výkladu, rozlišujícího různé literární formy, ale jako ve všem přísně historické. Někde také nekri-

inzerce

Apartmán – V motýlí zahradě

Ubytování se nachází v obci Nítovice v zadní části obytného stavení. Sestává ze samostatné ložnice, sednice (kuchyňky s jídelnou) a koupelny s WC a se sprchovým koutem. Ubytování je vhodné pro 2-3 lidi. Vstup je samostatný. Hosté mají také možnost využívat zastřešené posezení v zahradě, které jsme pojali jako venkovní obývák. Pobyt s domácím mazlíčkem po telefonické domluvě. Cena 2 osoby od 960,-Kč za 1 noc, 3 osoby od 1160,-Kč za 1 noc.

Telefon: 724024154, 602151591
Adresa: Nítovice 49, Kardašova Řečice, 37821
Mail: info@vmotylizahrade.cz, 30micha@seznam.cz
Web: www.vmotylizahrade.cz

ticky důvěřuje palestinským průvodcům, vědoucím příliš detailně, kde se co událo. O P. Christelbauerovi se na několika místech jen zmiňuje, z ostatního poznáváme jejich většinou společné zážitky.

Putování zahájili 10. března 1863 mší svatou v proboštském kostele v Jindřichově Hradci. P. Bumba pak popisuje cestování podrobně až z Vídně. Odtud jeli vlakem po jižní železniční trati do Terstu. Jak bylo zřejmě domluveno, připojilo se tam k nim pět mužů, z toho dva katoličtí kněží, a vytvořili společnou poutní skupinu. Z terstského přístavu pak pluli na parní lodi po Středozemním moři, dvakrát museli přestoupit na jinou parní loď. Cestou jen zahlédli ostrůvek Patmos, který je známý z biblické novozákonní knihy Zjevení sv. Jana, krátce přistáli u ostrova Rhodos a u ostrova Kypr, který je znám z misijní cesty apoštola Pavla.

Na lodích pozorovali způsoby spolucestujících z různých národů. „Jaký to podivný lid ti Turci! Plni hadrů a špíny; pořád na těle hledali každý veřejně, buď sobě samému nebo jeden druhému. Že nás to velmi zajímalo, netřeba připomínati; zvláště náš starý pán (tj. Christelbauer), neviděv posud nic podobného, brzy se na to zlobil, brzy opět za žert to přijal.“ Zažili také velkou mořskou bouři. Mořskou nemocí trpěli kupodivu jen málo. Dne 24. března se probudili v bejrútském přístavu. Protože velká loď tehdy nemohla pokračovat v plavbě až do Jaffy, nechali se tam převézt po zmítajícím se moři menší lodí.

Z Jaffy směřovali, vedeni najatým zkušeným „dragomanem“, na koních (jinak to tedy nebylo možné, snad ještě na oslech nebo mezcích), do Jeruzaléma. Lidem tomu nezvyklým bylo takové cestování nesnadné. Ti arabští koně však byli krotcí a mírní. Poutníkům osmičlenné karavany se podařilo dorazit do Jeruzaléma, jak měli naplánováno, aby tam prožili vrcholný týden církevního liturgického roku, zejména Květnou neděli, Zelený čtvrtek, Velký pátek, Bílou sobotu a Hod Boží velikonoční, který toho roku připadl na 5. dubna. Nelze zde podrobně sledovat Bumbovo vyprávění. S dojetím zbožně kráčeli jeruzalémskými uličkami, kudy byl Ježíš Kristus veden na Golgotu a tam ukřižován. Vstoupili pod velikou kopuli rozlehlého chrámu, zbudovaného nad nevelkým pahorkem Golgotou i nad skalní hrobkou, kde byl Ježíš pohřben a Boží mocí ze smrti vzkříšen k životu, přesahujícímu naše představy a chápání. Nebyli pouhými turisty, na těchto a dalších posvátných místech rozjímali, modlili se, podle možnosti sloužili mše svaté, Účastnili se v ty dny velkých bohoslužebných shromáždění katolických křesťanů z mnoha národů.

Po Svatém týdnu v Jeruzalémě skupina poutníků společně cestovala zase na koních. Navštívili mnoho míst, mj. Betlém, Samařsko, Tiberiadu, Horu blahoslavenství, Nazaret. Na některé méně významné místo se unavený P. Christelbauer s nimi nevydal, odpočnul si a počkal až se k němu vrátí. Přespávali a stravovali se v domech pro poutníky, na katolické faře, v klášterech mnichů. O zpáteční cestě do vlasti napsal P. Bumba poměrně málo. Přes Středozemní moře do Terstu se plavili jinou trasou. Do Vídně se vrátili 19. května.

V dětství jsem slyšel vyprávět starou ženu z Kardašovy Řečice, co se zas ona dozvěděla od někoho staršího: Pan děkan Christelbauer poslal (asi z Vídně) zprávu, kdy a jak se do Řečice vrátí. Přibližně na hranici řečické farnosti u výklenkové kapličky, blízko cesty odbočující do Mnichu, na něho čekali a přivítali ho farníci. Tehdy putování do Svaté země bylo něčím výjimečným a vzácným. I velmi málo kněží tuto cestu vykonalo. Těm pak bylo dovoleno i po návratu nosit jako znamení plnovous. Tak je i P. Christelbauer zobrazen na ateliérní fotografii ve II. dílu Místopisu Řečice Kardašovy (str. 84). Podle tehdejších církevních předpisů směli nosit plnovous jen členové některých řeholních řádů, například kapucíni, i když Svatou zemi nenavštívili.

P. Bernard Christelbauer zemřel 17. prosince 1864, přibližně jen za jeden a půl roku po návratu z daleké pouti. Nepřecenil ve stáří své fyzické síly? Je pravděpodobné, že mu tato myšlenka v mysli vyvstávala, ale byl jistě rád, že se mu poutí do Jeruzaléma a země Bible splnila velká touha. Putování do Jeruzaléma v Palestině však nepovažoval v lidském životě za nejdůležitější. Křesťansky věřil, že člověk má cestou svého života směřovat (ne se toulat) do „nebeského Jeruzaléma“. Znal biblické texty, ve kterých je věčný Cíl všeho poněkud přiblížen naší nedostatečné představivosti obrazy a podobenstvími zbožného a radostného setkání ve společenství poutníků v pozemském Jeruzalémě.

Prameny:
Matrika pokřtěných 5,40 farnosti Křemže, Státní oblastní archiv Třeboň,
Jaromír Hrubý a Bartoloměj Víta: Místopis Řečice Kardašovy II, zejména str. 83
Jan Vychodil: Vzpomínky na Cyrilometodějský rok 1863, Velehrad 1913, str. 91, 92,
Deník Jana Kypty, ed. B. Pernica, Praha 1940, zejména. str. 15,16, 18,31,43,50
Borotínská naučná stezka J. E. Kypty, tabule u školy, roku 2017
Josef Boh. Bumba: Putování do svaté země I a II, Hradec Králové 1867 a 1868,
O „nebeském Jeruzalémě “ v Bibli: zejm. Iz 2-3; 17,20; 17,25; Ga 4,26; Zj 3,12 21,1-7.
Poznámky redakce:
*Tuto skutečnost uvádí ve svém deníku přímý účastník slavnosti svěcení praporu, spisovatel a novinář Jaromír Hrubý.
** Do roku 1863 se v Čechách slavil svátek obou věrozvěstů 9. března.

Zpívání koled s Deníkem

Autor: Jana Chvojková

Více než 150 řečických občanů se ve středu 12.12. 2018 shromáždilo u vánočního stromu na náměstí Jaromíra Hrubého a úderem 18. hodiny si za doprovodu řečického Machova žesťového kvarteta zanotovalo šest známých českých koled. Naše město se tak zařadilo po bok stovek dalších obcí v republice a přidalo se k tradiční akci Regionálního Deníku „Česko zpívá koledy“, která se letos konala již po osmé. O občerstvení se jako obvykle postarali místní hasiči s jejich vyhlášeným svařákem, který příjemně zahřál a některým z nás pomohl i lehce naladit notu. A protože na náměstí vládla milá atmosféra, naši muzikanti po skončení akce ještě přidali několik známých koled.

Zpívání koled na náměstí (foto: B. Volfová)

Vánoční koncert

Autor: Dagmar Semerádová

V pátek 21. prosince se v našem městě konal vánoční koncert, na kterém zahrálo harp rockové trio Můra (harfistka Martina Fryčová a kytaristé Pepan Snížek a Milan "Dozy" Doležal) a jako host Zuzka Semerádová. Prostřednictvím hudebních nástrojů harfa, elektrická a akustická kytara a housle byl posluchačům zprostředkován intenzivní hudební zážitek. Na slavnostním adventním koncertě zazněly nejen koledy, ale také filmová, rocková a současná hudba. Odměnou hudebníkům byl nejen potlesk publika, které zaplnilo celý sál naší radnice, ale také společný zpěv koled s posluchači.

Vánoční koncert na radnici (foto: N. Semerád)

Tříkrálový koncert

Autor: Dagmar Semerádová

4. ledna 2019 se v kostele sv. Jana Křtitele konal tradiční tříkrálový koncert. Zazněly na něm skladby symbolizující české Vánoce v podání Pěveckého sboru Smetana Jindřichův Hradec pod taktovkou sbormistra Štěpána Štrupla. Jak tvrdí nejstarší báje, hudba je darem nebes a letošní koncert toho byl důkazem.

Tříkrálový koncert v řečickém kostele (foto: N. Semerád)

Poděkování občanům města Kardašova Řečice

Autor: Karolína Píchová (ředitelka Farní charity J. Hradec)

Dobrý den, dovolte mi, abych vám touto formou poděkovala za možnost realizace Tříkrálové sbírky ve vaší obci. V letošním roce se do Tříkrálové sbírky v Kardašově Řečici zapojily dvě koledníckě skupinky. Chceme tímto poděkovat jak koledníkům za obětavost, tak i občanům města za vřelé přijetí a štědrost. V Kardašově Řečici se letos vykoledovalo krásných 5 318 Kč. Celkový výtěžek Tříkrálové sbírky 2019 na Jindřichohradecku činí 140 636 Kč. Výtěžek je jako již každoročně rozdělen následujícím způsobem: 65 % výtěžku jde na projekty Farní charity Jindřichův Hradec, 15 % je určeno na projekty Diecézní charity České Budějovice, 10 % pomůže potřebným v zahraničí, 5 % půjde na celostátní projekty a 5 % je režie sbírky.

Farní charita Jindřichův Hradec získané finanční prostředky (tedy 91 413,4 Kč) použije na pomoc osobám v nouzi především prostřednictvím zkvalitnění služeb: Poradny pro lidi v nouzi, Sociálně aktivizační služby pro rodiny s dětmi, Nízkoprahového zařízení pro děti a mládež Kompas a Noclehárny sv. Antonína. 70 % výtěžku náležícího FChJH bude odloženo a poslouží v příštím roce na odkoupení automobilu, který má FCHJH dočasně zapůjčen a je využíván pro terénní poskytovaní Sociálně aktivizační služby pro rodiny s dětmi. Ještě jednou děkujeme za Vaši podporu!

Tříkráloví koledníci v Řečici, zleva J. Chvojka, M. Žižka a P. Podzimek (foto: D. Žižková)

Kolyma kdysi a dnes (Nad novým cestopisem Petra Hanzlíka)

Autor: Jan Frolík

Poslední kniha Petra Hanzlíka není sice nějakým rozsáhlým spisem, má jen 130 stránek, o to bohatší je však svým obsahem. Podobně jako ve svých předešlých dílech v ní v Praze narozený řečický cestovatel vypravuje o přírodě, která není zdaleka tak utěšená a mírná jako ta naše, jihočeská.

Po putování stezkami zlatokopů na americkém severu, pustinami Špicberk, ale hlavně výpravách do odlehlých končin Ruska, které ho obzvlášť přitahují – za polární Ural, k jezeru Bajkal a na kamčatskou sopku Ključevskou se Petr Hanzlík s partou přátel podobného založení vydal v červenci 2016 až do oblasti ležící u Ochotského moře na ruském Dálném východě, do kraje nazývaného Kolyma, který neblaze proslul svojí nepříliš vzdálenou historií.

Jako dopravní prostředek si výprava z Čech zvolila lodě, a cesta ji tedy vedla po řekách, přítocích té, která dala celému teritoriu jméno, a nakonec i po ní samotné. A plavba to byla pro čtyři muže a dvě ženy v pravém slova smyslu dobrodružná, vždyť jim četné nástrahy kladly do cesty vodní toky, s nimiž neměli žádnou předchozí zkušenost a v jejichž okolí by se v případě nutnosti stěží mohli spolehnout na cizí pomoc.
Po nejedné útrapě však svého cíle, osady Debinu na řece Kolymě, dosáhli.

Jak už je čtenářům cestopisných knih Petra Hanzlíka dobře známo, jejich obsah se neomezuje na pouhé zachycení dojmů, jež v něm vyvolává poznávaní přírodních krás cizích, civilizací nepříliš dotčených krajin, anebo vylíčení zápasu s překážkami, které jemu a jeho souputníkům staví do cesty divoká příroda. Značnou pozornost věnuje i minulosti území, s nimiž se seznamu-je, stejně jako setkáním s domorod-ci.

O historické oblasti Kolyma nelze hovořit bez připomenutí nesmírného utrpení těch občanů bývalého

Sovětského svazu, kteří sem byli v první polovině 20. století, v období tzv. stalinismu, zavlečeni do pracovních táborů – gulagů a vystaveni nelidskému zacházení ze strany vězeňské moci. Stovky tisíc z nich zaplatily vysilující dřinu v tajze, kruté klimatické podmínky, hlad i nedostatek zdravotní péče životem. Jedním z těch, kterým se podařila dlouhá léta trýzně přežít, byl hudebník Petr Pavlovič, jehož životní příběh je v knize Petra Hanzlíka na pozadí poměrů, které na Kolymě za Stalinova kultu panovaly, velice přesvědčivě vylíčen. Díky autorovým rozhovorům se současníky můžeme však do problematiky otrocké práce v gulazích nahlédnout i v širších dobově politických a ekonomi-ckých souvislostech, a to je nespornou předností knihy. A ne jedinou.

Velmi podnětné je také vyobrazení současnosti těchto vzdálených, k člověku nelaskavých končin. Členové výpravy, kteří navštívili i správní centrum oblasti, stotisícové město Magadan, se zde sice setkali s projevy úpadku zaviněnými značným odlivem obyvatelstva v posledních desetiletích, ale nemohli si nepovšimnout i výrazných změn k lepšímu – dobrého zásobení obchodů, spolehlivosti dopravních sítí atd. - tedy pozitivních jevů, s kterými se Petr Hanzlík při svých předchozích výpravách na Sibiř nesetkal.

Protože jedné z největších zemí světa, územně náležející jak do Evropy, tak do Asie, není v našich médiích věnována dostatečná pozornost, a pokud přece, pak spíše stereotypně negativní, doporučuji přečíst si novou knihu Petra Hanzlíka, doplněnou navíc i zdařilými fotografiemi, každému, kdo si chce mimo jiné také učinit objektivnější představu o životě současného Ruska. Určitě nebude času stráveného nad jejími stránkami litovat

Křest knihy Kolyma v městské knihovně (foto: J. Chvojka)

Významné výročí Zdenky Maršíkové

Autor: Jan Frolík

Když vyšla v roce 2012 první kniha Zdenky Maršíkové, mohli se její čtenáři dozvědět ze záložky, že se autorka narodila v Praze, maturovala na průmyslovce, vykonávala technicko-administrativní práce a že od roku 1998 žije trvale v Kardašově Řečici, kde publikuje vlastivědné články, fejetony a jiné publicistické útvary ve čtvrtletníku Řečické zajímavosti. Těm z nich, kteří o šest let později, tedy v roce 2018, otevřeli její zatím poslední knihu, nemohlo uniknout, že údaje uvedené v životopisném medailonku se značně rozrostly. Zdenka Maršíková není totiž jenom nadaná, ale i velmi pracovitá autorka. Vždyť v uvedeném časovém rozmezí vydala už pět titulů, přispěla i do dvou antologií a počet všech jejích článků uveřejněných v řečickém zpravodaji by už nebylo zrovna jednoduché spočítat. A bylo by nespravedlivé nedodat, že se také už dlouhá léta organizačně podílí na některých veřejných aktivitách v obci uskutečňovaných.

Zdenka Maršíková (foto: J. Nohavová)

Ale připomeňme si blíže alespoň její hlavní literární práce. Tou již zmíněnou první knihou je životopis básníka Boleslava Jablonského Těžko jest slavíku. Obsah i formální úprava svazku naznačily, jakým směrem se Zdenka Maršíková na své spisovatelské dráze vydá.

Skutečnost, že v centru její pozornosti bude historie našeho města, osudy jeho významných rodáků, ale i těch, kteří zde prožívali své běžné, všednodenní životy. Po biografii kdysi slavného obrozence následoval svazek trochu vybočující z naznačené řady, živá pohádková vyprávění, doplněná kdysi na Řečicku sesbíranými písněmi. Jedna z nich – Na řečickým rynku kámen na kamínku – dala knize i název. Poté se autorka ve spisu Slovanský sen věnovala životním osudům českého novináře, překladatele, ale také nejvýznamnějšího historika Řečice, autora jejího třídílného místopisu, Jaromíra Hrubého.

Předposlední dosud vydanou knihou Zdenky Maršíkové je Historie zájezdních hostinců a hospod v Kardašově Řečici. O jejím úspěchu svědčí i navýšení původního nákla-

du o dotisky. Širší, než životopisné tematice je věnován rovněž pátý titul Městečko v časech převratných, zaměřený na Řečici za svízelných let 1. světové války. Z autorčiných příspěvků vydaných v Zajímavostech je třeba zmínit především zpracování historie místního Sokola, text, který vyšel jako samostatná příloha čtvrtletníku.

Psát knihy historického zaměření je nesnadný úkol, pokud nemá jít jen o snůšku ledabyle sesbíraných fakt. Autor musí strávit velké množství času vyhledáváním materiálů – písemných pramenů – jejich výběrem a studiem. A vše je nutné náležitě si i ověřit. Že se to Zdence Maršíkové daří, nejlépe dokládá skutečnost, že své k dějinám se vztahující tituly vydává ve spolupráci s jindřichohradeckým muzeem, stejně jako s archivy v Praze, v Třeboni a J. Hradci, a je tedy respektována i profesionálními historiky. Ale co je rovněž velmi důležité? Že má dar připravit své publikace pro vydání v pestré, přitažlivé podobě. Že prostě nejde jen o monotónní studie, ale o díla oživená řadou dokumentárních fotografií i jiných příspěvků doplňujících hlavní text. A to, že všechny jí vypravené svazky mají i dokonalou grafickou podobu, jež je také především jejím vlastním dílem, bych snad ani nemusel dodávat.

Kardašova Řečice měla štěstí na rodáky, kteří se zajímali o její historii a psali o ní fundované texty, ať už jde o Jaromíra Hrubého, Bartoloměje Vítu či Zdeňka Mráze (v dílčím smyslu by však bylo možné uvést i jiné osobnosti a opomenuta by neměla být ani podpora vedení obce takovýmto aktivitám). Po jejich bok se čestně zařadila i současná autorka, nepocházející sice z Řečice, ale se srdcem pro naše městečko bijícím. Od narození Zdenky Maršíkové uplyne na jaře tohoto roku pětasedmdesát let. Popřejme jí hodně zdraví, rodinné pohody, ale i další tvořivé energie, aby si mohli místní patrioti – a nejenom oni – přečíst i další její knihy.

Křest nejnovější knihy Zdenky Maršíkové (foto: K. Sláma)

Beseda „Expedice Ural aneb se psím spřežením přes pohoří Polárního Uralu do obské delty"

Autor: Jana Chvojková

Příjemně vytopený radniční sál byl 6. února zaplněný téměř do posledního místa, abychom se všichni společně přenesli na mrazivý polární Ural. Řečický cestovatel a spisovatel Petr Hanzlík barvitě vyprávěl o expedici, které se před několika lety účastnil i se svým českým horským psem. Součástí besedy byla i projekce diapozitivů z této cesty. V samém závěru pan Hanzlík odpovídal na spoustu dotazů a zájemci si mohli zakoupit také jeho knihu nejen z této výpravy, ale i z mnoha dalších.

Pro velký zájem pan Hanzlík slíbil, že příště nás „vezme s sebou" na další expedici, tentokrát na Bajkal. O termínu besedy budeme včas informovat.

Petr Hanzlík (uprostřed) přednáší o Uralu. (N. Semerád)

Už jste vyzkoušeli barvení vajec přírodními barvami? Já ano…

Autor: Veronika Slaninová

Minulý rok na Velikonoce jsem usoudila, že by zaběhnuté barvení vajíček v cibulových slupkách s otiskem lístečku chtělo trošku obměnit.

Pustila jsem se do studia internetových rad, jak přírodními barvami vdechnout vejcím pestré barvy. Návody slibovaly barvení rychlé, jednoduché, levné a originální. Musím říci, že zejména slovo „originální" mělo být tučně a velkými písmeny, protože to bylo asi jediné pravdivé tvrzení.

Vejce z řepy a cibule (foto: V. Slaninová)

Vyskládala jsem na linku plato vajec a začala připravovat „barvy".

Modrošedá vejce měla vzniknout vařením v rozmačkaných borůvkách. Jakmile jsem borůvky vyndala z mrazáku, přiběhli synové a okamžitě se pustili do jejich konzumace. Na vejce už nezbylo, ale určitě by byla krásná, minimálně stejně jako borůvkové šmouhy na dětských mikinách.

Zkusím tedy zelenou – vejce se mají vařit ve špenátu s octem. Špenát u dětí kupodivu nemá takový úspěch jako borůvky, takže zelené kraslice určitě budou. Po 10 minutách vaření nechávám vejce pro jistotu ještě ve špenátu vychladnout. Po vyndání je na nich sem tam hnědý flek, který se při dotyku okamžitě stírá.

Nevadí, vajíčka dám na misku, však něco vymyslím později. Pouštím se do červené – z červené řepy. Syrovou řepu je potřeba nastrouhat. Červená je linka, ruce, tričko, utěrka a kousek stěny. Tím byly účinky červené řepy vyčerpány, vejce jsem vylovila v téměř původní barvě, občas na nich zůstala hnědá skvrna.

Přírodní barvení mě pomaličku přestává bavit. Ale ještě dám šanci žluté – kari přeci obarví všechno! Tedy – opět kromě vajec. Moje ruce změnily barvu v oranžovou, na tričku přibyly žluté cákance, dokonce i nerezový dřez je žlutý. Jen vejce se z misky vesele žulí, jako by se jich kari vůbec netýkalo.

Teď už sázím všechno na svou léty osvědčenou klasiku. Slupky z cibule, na mokré vajíčko přiložit husí stopu a zabalit do punčochy. Výsledkem bylo opět jen pár hnědavých míst. Pravda, dvě vejce měla hnědou skoro celou jednu polovinu, ovšem husí stopa stopu nezanechala. Letos se asi slepičky rozhodly, že budou snášet vejce s nepřilnavou povrchovou úpravou, tohle se mi stalo poprvé.

Už se mi z toho chce brečet. Mám uvařených 20 vajec s různými hnědými nebo žlutými skvrnami. To chce klid. A gelové barvy. Podle návodu kápnu na rukavici kapku oranžové a kapku modré barvy. Protože pak budu mít krásné duhové kraslice, když budu vajíčka v rukavicích opatrně převalovat. Někde se stala chyba, místo duhových kraslic jsem měla kraslice…. S hnědými fleky. Jen jich teď bylo o poznání více a byly tmavší. Snažím se to zachránit aplikací perleti. Ošklivé hnědé fleky se změnily ve šmouhy. Ne, že by to vypadalo lépe.

V této fázi již lehce propadám panice, ale to půjde určitě ještě zachránit. Kdesi ve skříňce mám přeci ještě klasické namáčecí obtisky! Stačí nastříhat, ponořit do vody, přesunout na vajíčka a určitě budou hezká. Gelové barvy však s mokrým papírkem příliš nekamarádily. Roztekly se do všech stran a celá krása byla završena tím, že se obtisky při pokusu o vyhlazení roztrhly. Povětšinou tak, že se ovečkám a housátkům oddělila hlava.

Poslední kapkou bylo závěrečné doporučení na konci návodu, stále ještě otevřeného na monitoru: „Naprosto dokonalého vzhledu vašich kraslic dosáhnete, pokud je potřete kůží ze slaniny". Napřed paní Slaninová chvíli dumala, kterého člena rodiny pro tento účel použít, ale pak usoudila, že ta vejce stejně už nic nevylepší. Salát z nich byl ovšem výborný.

A co dostali koledníci? Marcipán. Kolečka s velikonočními motivy v papírových košíčcích byla hotová během chvilky. Nechala jsem je něžně bílá, o barvách nechci nějako dobu nic slyšet.

inzerce

Pomozte Rolničce již po šesté

Vážení občané Kardašovi Řečice,

už po šesté se na vás obracíme s žádostí o podporu v rámci 18. ročníku veřejné sbírky Rolničkové dny. Letos můžete naše dobrovolníky se zapečetěnými pokladničkami v ulicích svého města potkat ve čtvrtek 4. dubna. Nabídnou Vám ke koupi symbolickou Rolničkou. Pokud neodmítnete, přispějete na rekonstrukci nových prostor v naší táborské pobočce.

Nové prostory v budově bývalé 8. ZS na Sídlišti nad Lužnicí nám umožní rozšířit službu Centra denních služeb pro dospělé klienty a Sociálně terapeutické dílny. Díky novým místnostem budeme schopni službu nabídnout více lidem s mentálním a kombinovaným postižením.

Naše sbírka je pořádána dle zákona 117/2001 Sb., o veřejných sbírkách a podléhá kontrole Krajského úřadu Jihočeského kraje.

Děkujeme! Vaše Rolnička (více na www.rolnicka.cz)

Ochotnický spolek J. K. Tyl

Furianti se vrátili po 58 letech

Autor: Petr Nekut

Naši Furianti (foto DS J. K. Tyl)

Letošní vánoční svátky byly nejenom ve znamení dárků, jídla a sváteční pohody, ale též jako svátek divadla a všech jeho příznivců, neboť místní divadelní soubor pro ně připravil dárek skutečně mimořádný v podobě premiéry klasické divadelní hry Ladislava Stroupežnického „Naši furianti“. Po 58 letech se tak do Řečice vrátilo představení, které je tradiční pro všechny ochotnické divadelní soubory, tentokráte však v upravené podobě, o níž se zasloužil Tomáš Englický a která přiblížila představení současným divadelním poměrům a potřebám. Významnou změnou bylo i zařazení živé hudby do děje a zejména pak doplnění o celou řadu písniček. O hudební stránku divadla se zasloužil Petr Žižka. V režii Karla Zaviačiče se tak zrodilo představení, které potřikrát zaplnilo náš kulturní dům a bylo velmi důstojným začátkem významných výročí, které náš divadelní spolek čekají a které vyvrcholí v roce 2020, v roce 150. výročí založení divadelního spolku J. K. Tyl v našem městě.

Divadlo Naši furianti, zleva S. Červenka, K. Mach st., J. Halák a K. Mach ml. (foto: N. Semerád)

Představení „Furiantů“ je vždy náročnou věcí, protože se jedná o kus notoricky známý téměř všem, má velmi početné obsazení téměř třiceti herců a po doplnění o hudbu se z něj stal malý muzikál a o to větší uznání si zaslouží režisér Karel Zaviačič, kterému se podařilo představení zvládnout velmi dobře, dát mu tvar i novou podobu a rozsáhlý kolektiv dovést k úspěšné premiéře.

Z hereckých výkonů je třeba zmínit Buška Tomáše Englického, Habršperka Jana Svobody, Bláhu Jana Dvořáka a Markýtku Petry Englické, ale zejména pak vyzdvihnut dětskou část rodiny Fialovy a mládežnickou část souboru, která zvládla svá první divadelní vystoupení na jedničku, byla příjemným zpestřením celé hry a zejména je to budoucnost souboru, kterou je třeba pěstovat a podporovat i z pohledu 150. výročí založení spolku.

Po 58 letech se při pohledu na původní osazenstvo téměř vše změnilo, z tehdejších herců jsou mezi námi pouze dva a přišla zcela nová divadelní generace, ale některá jména zůstávají stejná, i když se změnili jejich nositelé. Mám tím na mysli Věru a Františka Žižkovi, s kterými jsem měl tu čest si později zahrát a kteří již bohužel nejsou mezi námi, ale jméno Žižka z divadelního

a kulturního obzoru města nezmizelo, ale našlo své pokračovatele v jejich synovi Petrovi se ženou Danou i jejich dětech Kateřině a Martinovi.

Představení sklidilo velký úspěch u diváků i divadelních kolegů a soubor již obdržel pozvání k účinkování s touto hrou na otáčivé hlediště v Týně nad Vltavou. Není to však jediný příspěvek k blížícímu se výročí řečického divadla, protože se již začíná mluvit o další hře, a tak se máme všichni na co těšit. Divadlo v Řečici žije, a to je dobře.

Naši furianti slavili divadelní úspěch

Autor: Tomáš Englický

Divadelní múzy byly zase jednou kardašovořečickým ochotníkům nakloněny a díky jejich přízni přišlo „náhodné“ pozvání ansámblu na Dačické kejklování, tedy na 19. ročník prestižní postupové přehlídky amatérských souborů. Pozvání nám, členům divadelního spolku, udělalo velikou radost, ale bylo pro nás i velkou výzvou. Úspěšné hostování řečických ochotníků na divadelních festivalech již patří spíše do historie spolku, vzpomeňme třeba na hru Trojané, která slavila úspěch na Šrámkově Písku. To se ovšem psal rok 1959, a tak byla účast na Dačickém kejklování téměř pro všechny členy ansámblu festivalovou premiérou. Navíc jsme se měli v Dačicích měřit se soubory z mnohem větších měst, namátkou třeba z Písku, Tábora, Strakonic, Českého Krumlova, nebo Českých Budějovic.

K výzvě jsme se postavili čelem a v pátek 1. 3. 2019 jsme vyrazili do Dačic. Necelá hodina na přípravu scény, převlečení, nalíčení a osahání nového terénu nebyla věru mnoho, a tak jsme doslova vběhli do představení, které začalo v půl deváté večer. Jeviště bylo téměř zaplněno, publikum reagovalo velmi dobře a herci byli nakonec odměněni dlouhým potleskem. Nu, a pak už následoval rozbor naší inscenace. Porota složená z pražských profesionálních divadelníků byla velmi věcná, přesná a vpravdě odborná. Sdělila k našemu představení připomínky, se kterými jsme se ztotožnili. Porotci vyzdvihli scénu, kostýmy, obsazení jednotlivých postav a sousedský ráz celého představení. Kladně reagovali na textové úpravy původní hry Ladislava Stroupežni-ckého a v dobrém světle zmínili některé herecké výkony. Byli jsme šťastni a okolo půlnoci jsme vyrazili domů.

V užším kruhu zástupců ansámblu jsme se pak v neděli 3.3. ještě jednou vypravili do kulturního domu Beseda v Dačicích, který celý festival hostil. V odpoledních hodinách zde probíhalo vyhlášení výsledků a předávání cen poroty. Naše očekávání bylo překonáno. Divadelní hra Naši furianti získala celkem čtyři ocenění. Čestné uznání získal za herecký výkon Stanislav Červenka, u kterého porota vyzdvihla líbivost, lidskost, laskavost a nemalého hereckého ducha. Dále čestným uznáním porota vyznamenala Petru Englickou za roli Markýtky a ocenila nejen její projev herecký, ale i pěveckou, pohybovou a taneční složku jejího výkonu. Třetí čestné uznání získal vlastně celý kolektiv, a to za scénografii hry. Nejvyššími poctami, a to cenou poroty byl ověnčen Jan Dvořák za roli Valentina Bláhy, u něj porota vyzdvihla přesvědčivost, hereckou zralost a také živý muzikální vstup s harmonikou. Získaná ocenění potěšila nejen vavříny ozdobené protagonisty, ale všechny členy divadelního spolku, pro které byla přehlídka výbornou zkušeností, ponaučením a další pomyslnou laťkou, kterou zdolali. A jak celý festival dopadl? Odborná porota nominovala do celostátní přehlídky amatérských souborů ve Volyni inscenaci Divadelního spolku Tyl České Budějovice Světáci. Kolegům z krajského města k postupu srdečně gratulujeme.

Naši Furianti na Dačickém kejklování 2019 (foto: DS J. K. Tyl)

Půlnoční překvapení ve stylu "Queen" na Divadelním plese 2019, zleva M. Karas, L. Kalina, T. Karas a M. Dvořák (foto: N. Semerád)

- inzerce

Hospic.
Asociace poskytovatelů hospicové paliativní péče

POUŤ ZA HOSPICE

SVATÁ HORA U PŘÍBRAMI

SOBOTA 27. DUBNA 2019
mše sv. od 14 hodin

Zveme poutníky z celé země
na národní pouť za Boží pomoc,
ochranu a požehnání pro hospice.
Přijďte nás podpořit!

Hlavní celebrant:
Mons. Zdenek Wasserbauer,
pomocný biskup pražský

Bližší informace: www.asociacehospicu.cz

Rozhovor s Karlem Slámou

Výzva, zážitek a překvapení

Autor: Jan Frolík

Karel Sláma, moderátor (foto M. Karas)

Jedna z prognóz, které byly v posledních desetiletích často vyslovovány, tvrdila, že z menších obcí se časem vytratí veřejná kultura. Lidé zkrátka zasednou k televizorům a počítačům, ti mladí si navíc zašpuntují uši sluchátky, a nic jiného je už nebude ve volném čase zajímat. Jak se však ukazuje, šlo jen o plané sýčkování. Důkazem je i dění v našem nevelkém městě. Svědčí o tom značné množství kulturních pořadů, které se zde vedle jiných aktivit (sportovních, spolkových, vzdělávacích či těch, které připravuje místní škola) v průběhu roku uskuteční. Aby však mohly všechny zdárně proběhnout, musí zde působit instituce, která zajišťuje jejich koordinaci a často je i sama organizuje. Řeč je o kulturní komisi působící při řečickém městském úřadu. Jejím obětavým předsedou je Mgr. Karel Sláma a je s podivem, že i když se této dobrovolné činnosti věnuje již desítky let, dosud s ním nevyšel rozhovor v místním čtvrtletníku. A to se teď pokusím napravit.

Jak dlouho se, Karle, kulturním aktivitám v Řečici věnuješ?
Už to bude zhruba 35 let, sám tomu ani nevěřím, jak to utíká.

Dá se vůbec aspoň zhruba odhadnout, kolik času tě to už stálo?
Jen těžko, už pro velkou proměnlivost časové náročnosti rozmanitých akcí na přípravu, provedení, zhodnocení. Jsou to navíc chvíle věnované svému účelu povětšinou s radostí, takže je nevnímám jako ztrátu, ale spíš jako výzvu, zážitek a překvapení.

Aniž bych opomíjel důležitou roli místní knihovny, je třeba uvést, že pro tuto oblast nepůsobí na řečické radnici uvolněný pracovník a ty bys určitě sám na všechno nestačil. Co bys řekl o práci kulturní komise, kterou vedeš, jako takové?
Bez naší kulturní komise by nebylo možné organizovat a zajišťovat kulturní dění ve městě na stávající úrovni. Komise čítá v současné době patnáct členů a všichni se aktivně podílejí nejenom na koordinaci jednotlivých akcí a podniků, ale také na přípravě, organizačním zajištění a samotném provedení celé řady z nich. Každý má nějaký svůj převažující obor (divadlo, hudba, regionální publikace, foto a video dokumentace, webové stránky a další), u jednotlivých pořadů samozřejmě všemožně spolupracujeme a často se obracíme na další kolegy, jako jsou třeba zvukaři, zástupci zájmových a společenských organizací a další, kteří mají zájem a chuť se zapojit a přidat.

Komise se v celé sestavě schází zpravidla šestkrát až sedmkrát do roka, ovšem mezitím často zasedají menší skupiny, zaměřené na události určitého typu, aby dohodly jejich, pokud možno optimální podobu a zabezpečení průběhu. Jednání jsou to mnohdy po všech stránkách náročná, ne vždy se dané plány podaří realizovat úplně podle představ, většinou ale ano a rád bych zde opět velmi a velmi poděkoval všem, kteří se jakýmkoliv způsobem podíleli a podílejí na kulturním životě našeho města. Nezdá se to, ale je to opravdu práce nesnadná, klopotná, často nevděčná. Kultura opravdu nepadá z nebe.

Jaký je přístup vedení města k ní a k veřejným kulturním aktivitám vůbec?
Máme velké štěstí, že vedení města je práci naší komise a obecně nejrozmanitějším námětům a záměrům velmi nakloněno, různými způsoby je soustavně podporuje, s porozuměním přijímá, hodnotí a v neposlední řadě oceňuje jejich výsledky. Ne náhodou je starosta města Petr Nekut od počátku aktivním členem kulturní komise, kde mu v současné době sekundují další dva členové Rady města. Ostatně komise je statutárně vzato poradním orgánem Rady města a snaží se tomuto určení se cti dostát.

Kolik kulturních programů se během roku v Řečici uskuteční a jaký je o ně mezi širší veřejností zájem?
Neumím takhle rovnou říct nějaké přesné číslo, pamatuji si, že na příklad za poslední čtvrtletí loňského roku to bylo celkem 17 různých akcí (mimo jiné koncerty, divadla, křty knih, výstava obrazů a další).

Jsme velmi rádi, že velký zájem veřejnosti nepolevuje, naopak, máme pocit, že dokonce mírně narůstá. To je pro nás velkou odměnou, motivací i závazkem.

Kterým z nich musíš věnovat nejvíce času ze svého osobního volna a na kterých z nich se podílíš obzvlášť rád?
Nejvíc mne pochopitelně zaměstnává příprava Vzpomínkového promítání, sedávám nad historickými a v poslední době čím dál víc i nad současnými aktuálními materiály téměř každý den. Ač nerad, musel jsem (a doufám, že dočasně) proto omezit své aktivity v divadelním souboru J. K. Tyl, ale v tomto případě se opravdu na dvou židlích sedět nedá. Práce je to ovšem velmi radostná, veskrze tvůrčí a s výsledkem v podobě snad trvalé a originální vzpomínky. Rád bych v této souvislosti připomněl významný podíl kolegy a kamaráda Františka Beneše. Spolupracujeme prakticky od základní školy a jeho práce se zvukem i vedení kamery nemá konkurenci. Navíc vyřizuje všechny přidružené formální

a administrativní záležitosti. Na druhé straně musím pochopitelně věnovat určitý čas dalším kulturním podnikům, přípravě jednání komise, psaní, tisku a rozvozu plakátů (a to obvykle po třech dnech opakuji, neb už bývají poškozené nebo přelepené), uvádění některých pořadů (trochu se mi příčí termín moderování). Téměř třicet let také připravuji každoročně šest až osm vydání Řečických fotonovin a snímky pečlivě archivuji, třicet dva let píšu městskou kroniku (minimálně padesát stran rukopisu každý rok plus přehled počasí každého dne). Je toho zkrátka hodně, ale zatím to jakž takž zvládám. Cítím se mimo jiné zavázán odkazu svého otce Stanislava Slámy, který nastavil v této oblasti laťku dosti vysoko.

Najdou se mezi nimi i některé specificky řečické?

Vpravdě řečických a jedinečných akcí máme celou řadu, namátkově jmenuji prvomájové setkávání v Masarykově háji u Mohyly TGM, kde se pravidelně „družíme" se spoluobčany nedalekého Mnichu, podobná je oblíbená Benátská noc v Nítovicích. Ale také naše Řečická kapela se třemi vydanými CD je nepominutelným ztělesněním domácího kumštu, výtečné muzikanty-komponisty Karla Macha a Petra Žižku v to počítaje. Divadelní soubor J. K. Tyl, hýčkán početným publikem, podává skvělé výkony včetně vlastní povedené dramatické tvorby. Místní autoři Zdenka Maršíková, Petr Hanzlík a mne zpovídající Jan Frolík píšou jako o závod a jejich publikace mají trvale dobrou odezvu u čtenářů. Konec konců i naše Vzpomínkové promítání je svébytným a pokud vím, velmi ojedinělým pořadem, těšícím se již po jedenáct večerů pravidelnému zájmu diváků.

Zmínil jsi vzpomínková promítání, která připravujete s Františkem Benešem… Co všechno jejich příprava obnáší?

O přípravě Vzpomínkového promítání jsem psal i hovořil již několikrát, takže jen velice stručně. Staré filmové materiály, kterých se z novodobé historie našeho města zachovalo naštěstí poměrně dost, vyčistíme, opravíme slepky, odstraníme poškozené části, doplníme zaváděcí a koncové pásy a potom necháme odborně přepsat (skenovat, digitalizovat), obvykle na speciálním pracovišti České televize. Získaný „polotovar" pak už v počítači stříháme, upravíme tonalitu, jas a kontrast jednotlivých scén a hlavně kompletně ozvučíme. Když se vše podaří, dostaneme zajímavé dílko, které je cenným svědectvím o době svého vzniku. V čase pořizování tohoto rozhovoru připravujeme k vydání první DVD s dvanácti díly Řečické filmové kroniky. Snad se bude líbit.

Organizovat některé akce, např. pouťové odpoledne s větším počtem vystupujících a náročnějším materiálním zázemím, není žádná legrace. Má-li všechno klapnout podle plánu, dají se v souvislosti s nimi zažít i hodně horké chvilky. Hrozilo někdy, že by ses mohl ocitnout v průšvihu?

Pouťové pódium je vlastně jakýsi náš malý hudební festival na prahu léta. O jeho přípravě a průběhu by nejlépe pohovořil hlavní organizátor Petr Žižka, ale mohu poznamenat, že vyjma ročníku 2016, kdy nám obrovský liják celou produkci znemožnil, probíhalo všechno většinou tak, jak má. Ale hlavně – jelikož nevybíráme vstupné, nepřijímáme ani stížnosti. Ostatně, je to pouť a nálada bývá skoro u všech dle věstníku Ministerstva vnitra v kategorii I. A.

Ne každému se můžou všechny akce líbit. Ozývají se i kritická slova, která tě mrzí?

Kritika přichází pokaždé a z různých stran. Někdy je inspirativní, snažíme se potom inovovat formáty tradičních pořadů a hledat nové cesty. Často ale hrubá kritika „za každou cenu" velmi mrzí. Někteří diváci neberou v potaz naše po všech stránkách omezené možnosti a možná si ve chvílích příkrého odsudku neuvědomí, jak velkou práci a kolik energie a sil si každá „podívaná" nemilosrdně žádá.

Na zlepšení podmínek pro pořádání kulturních akcí pamatovalo vedení obce a architekti při rekonstrukci místní radnice. Jak se využívání sálu, případně knihovny, určených k těmto účelům osvědčilo?

Nový radniční sál je velkým přínosem, především výstavy, přednášky a komorní koncerty zde nalezly nové, důstojné a originální prostředí. Totéž platí i o knihovně, která křty publikací, besedy s autory, schůze Redakční rady Řečických zajímavostí a řadu dalších aktivit hostí její prostory docela pravidelně. Rád bych ještě připomněl, že právě s knihovnou a Sborem pro občanské záležitosti rádi a často spolupracujeme.

No a na závěr – na co především by se měli řečičtí občané z pořadů chystaných kulturní komisí do konce tohoto roku nejvíce těšit?

Nechci to zakřiknout, takže odkazuji na plakáty, hlášení městského rozhlasu, a především na webové stránky. Leckdy se totiž termíny mění, něco vypadne a něco jiného se objeví a vklíní do hotového plánu. Proto nechci s předstihem avizovat, jen dodávám, že i letos akce vžité a tradiční opět doplníme některými novými, a především budeme sbírat síly na rok příští, kdy nás čeká 150. výročí řečického ochotnického divadla. V závěru bych rád velmi poděkoval všem, kteří v míře hojné navštěvují naše pořady. Děkujeme za to a zachovejte nám přízeň i nadále, přátelé.

Karel Sláma, herec v divadelní hře Loupežníci z Červeného zámku. (foto M. Karas)

Sbor dobrovolných hasičů

Bechyňský sedmiboj

Autor: Lenka Heřmánková

Bechyňský sedmiboj 2019 (foto: SDH KŘ)

V sobotu 9. února 2019 se mladí hasiči z Kardašovy Řečice zúčastnili Bechyňského sedmiboje. Děti soutěží v tříčlenných týmech. Celkem se soutěže zúčastnilo 18 týmů v kategorii starších a 33 týmů v kategorii mladších. My jsme měli zastoupení po jednom týmu v obou kategoriích. Dále se ještě soutěže zúčastnila dvě naše dítka, která vypomohla týmům ze Zhoře u Tábora v kategorii starších i mladších. Tým starších dětí z K. Řečice se umístil na 12. místě a mladší děti se umístily na 13. místě. Soutěž se dětem líbila, a protože tuto soutěž pořádají v Bechyni každoročně, tak se příští rok zúčastníme určitě znovu.

Bechyňský sedmiboj 2019 a řečičtí hasiči (foto: SDH KŘ)

Výjezdy JSDH Kardašova Řečice v roce 2019

Dne 13. 1. 2019 v 22:06 vyjela jednotka k události – zapadlá sanitka. Jednalo se o zapadlé vozidlo ZZS. Jednotka vozidlo vytáhla a vrátila se zpět na základnu.

Dne 3. 2. ve 3:45 vyjela jednotka k události – unikající voda na WC. Jednotka uzavřela hlavní přívod vody a vrátila se zpět na základnu.

Dne 8. 3. 2019 v 18:27 vyjela jednotka k události. Jednalo se o asistenci ZZS. Členové JSDH K. Řečice provedli prvotní ošetření osoby. Po příjezdu ZZS část jednotky asistovala lékaři a část řídila dopravu. V 19:15 se vrátila jednotka zpět na základnu.

Dne 10. 3. 2019 v 18:03 vyjela jednotka k technické pomoci. Jednalo se o padlý strom na trolejové vedení a uvízlý vlak. Jednotka vyčkala na příjezd drážních hasičů a poté společně odstranili strom z trolejí. Dále jednotka evakuovala cestující z vlaku a odvezla je do J. Hradce. Ve 20:04 se jednotka vrátila zpět na základnu.

Dne 11. 3. 2019 ve 12:23 vyjela jednotka k požáru. Na místě byla zjištěna zakouřená místnost. Dále zasahovali HZS J. Hradec. Ve 14:00 se jednotka vrátila zpět na základnu. Ve 14:14 vyjela jednotka k další události – nebezpečně nakloněný strom nad komunikací. Ve spolupráci s HZS J. Hradec s plošinou byl strom odstraněn. Zpět na základnu se jednotka vrátila v 17:37.

Hasičský ples

Autor: Lenka Heřmánková

Hasičský ples 16. 3. 2019 KD (Foto: SDH KŘ)

Dne 16. 3. 2019 proběhl tradiční hasičský ples, na kterém hrála k tanci a poslechu kapela CRASH. Tímto bychom chtěli poděkovat všem sponzorům za věcné dary do tomboly, Janečkovým za občerstvení, Aerobic týmu Kardaška za předtančení, šatnářkám za úschovu svršků a zároveň ještě jednou pogratulovat výhercům. Plesu se zúčastnili zástupci několika sborů dobrovolných hasičů – z Pluhova Žďáru, Drahova, Arnultovic (Královéhradecký kraj), Vísky (Kraj Vysočina), Mnichu, Přehořova a Chotěmic. Všem, kteří si našli čas a navštívili hasičský ples, děkujeme. Byli jste skvělí a vytvořili jste skvělou atmosféru. Doufáme, že se v roce 2020 opět potkáme v Řečici na našem hasičském plese.

inzerce

Škola a školka

Týden zdravé výživy

Autor: Magdalena Landsteinová

11. - 15. února ve druhých třídách probíhal týden zaměřený na zdravou výživu. Výuka probíhala ve třídách i ve školní cvičné kuchyňce. Žáci získali poznatky o zdravém stravování, zdravém životním stylu i správném stolování. Žáci 2. A sami připravili ovocné a zeleninové saláty a pomazánky. Na ochutnávku pozvali kamarády z 2. B.

Děti v kuchyni (foto: ZŠ KŘ)

Leden a únor ve školní družině

Autor: Jana Madarová

V posledním lednovém týdnu připravily vychovatelky pro děti zábavné soutěžní odpoledne „Král a královna společenských her". V každém oddělení si děti mohly vybrat z her, ve kterých budou soutěžit. Vítězi se stali: v I.oddělení Magdaléna Bínová, ve II. oddělení Eliška Viturková a ve III. oddělení pak Honzík Šedivý a Hubert Novák.

Středa 13. února patřila jako již tradičně družinovému karnevalu. Děti si přinesly krásné masky, ve kterých si zasoutěžily i zatančily. V závěru odpoledne pak byly vyhlášeny nejhezčí masky. Ve IV. oddělení vyhrál výpravčí – Adam Žák, ve III. oddělení tygr – Kryštof Bína, ve II. oddělení včelička - Nelinka Hamrová a v I. oddělení pirát – Ondra Smolík. Pro děti byly připraveny drobné odměny a všichni si odpoledne moc užili.

Ve středu 28. února se prvňáčci a druháčci vydali na zimní turistickou vycházku směrem k Babkám. Výlet se dětem líbil, zpět do družiny se vrátily trošku unavení, ale i tak spokojeni.

Recitovalo se v malém kulturním sále ZŠ

Autor: Dagmar Vyhlídková

Školní kolo recitační soutěže se konalo na malé scéně ZŠ K. Řečice v úterý 15. ledna od 13. hodin. V úvodu soutěže si žáci zkusili akustiku místnosti a sílu svého hlasu, připomněli si, že musí uvést nejprve básníka a potom název básně. Kladli důraz na dodržování slok, dělili příběh v básni. Žáci se zbavili trémy, měli odvahu zvučně přednášet a nebyli nervózní. Dětská recitace vybraných žáků z jednotlivých tříd byla příjemná. Z druhého stupně naší školy se nikdo nepřihlásil. Asi už není to nadšení a zájem, jako u mladších škol. žáků. Kvalitu recitačního přednesu hodnotila čtyřčlenná porota.

Recitace se zúčastnilo 20 žáků (z toho 7 chlapců) místní základní školy. Na závěr přehlídky dětských recitátorů byly účinkujícím předány dárečky.

Účastníci recitační soutěže (foto: D. Vyhlídková)

Žáci, kteří se umístili na prvních dvou místech I. a II. kategorie, postoupili do okresní přehlídky dětských recitátorů, která se uskutečnila 12. března 2019 v DDM Jindřichův Hradec.

Za pěkné setkání žáků, za jejich přirozený dětský projev děkují členové poroty. Poděkování patří též učitelům českého jazyka, kteří připravili školáky na interpretaci básní.

Hlavní kritéria hodnocení byla

- → přirozenost dětského projevu a vybavenost recitátora do vyšších kol přehlídky
- → umělecká hodnota textu, přiměřená věku a interpretační úrovni dítěte
- → schopnost uchopit text a tvořivě ho interpretovat
- → celková úroveň a kultura projevu

Zápis dětí do 1. tříd

Autor: Jana Marešová (zástupce ředitele ZŠ)

Ředitelství Základní školy a Mateřské školy v Kardašově Řečici oznamuje, že zápis dětí do 1. tříd ZŠ pro školní rok 2019/2020 se uskuteční v budově Základní školy v Kardašově Řečici v pátek 12. 4. 2019 od 14 do 17 hodin. Zákonní zástupci přinesou s sebou k zápisu svůj občanský průkaz a rodný list dítěte.

Zápis do ZŠ a MŠ

Základní škola

Kdy? **12. 4. od 14:00 do 17:00**

S sebou: OP, rodný list dítěte

Mateřská škola

Kdy? **2. 5. a 3. 5. od 10:00 do 11:30 a od 13:00 do 15:00**

S sebou: OP a kartičku ZP dítěte

Další informace na www.zskrecice.cz

Zápis do mateřské školy

Autor: Jana Jandová (zástupkyně pro MŠ)

Vážení rodiče, 2. a 3. května 2019 od 10.00 do 11.30 hod. a od 13.00 do 15.00 hod. ve třídě „Ovečky" proběhne zápis do mateřské školy „Stonožka", která je součástí právního subjektu Základní škola a Mateřská škola Kardašova Řečice. Předškolní vzdělávání je určeno dětem ve věku zpravidla od 3 do 6 let, nejdříve však pro děti od 2 let.

- Do mateřské školy se přednostně přijímají děti, které před začátkem školního roku dosáhnou nejméně třetího roku věku, pokud mají místo trvalého pobytu v příslušném školském obvodu.
- Dětem, které dosáhnou pěti let do měsíce září, je stanovena povinnost nastoupit v následujícím školním roce k povinnému předškolnímu vzdělávání. Zákonný zástupce je povinen dítě k docházce přihlásit.

- Podmínkou přijetí je, aby se přihlašované dítě podrobilo stanoveným pravidelným očkováním a mělo doklad, že je imunní proti nákaze, nebo se nemůže očkování podrobit pro trvalou indikaci (§ 50 zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví). Tato podmínka se nevztahuje na dítě, které se hlásí k povinnému předškolnímu vzdělávání.
- Na doporučení veřejného ochránce práv k naplnění práva na rovné zacházení v přístupu k předškolnímu vzdělávání, byla na školní rok 2019/2020 stanovena kritéria, podle kterých budou děti přijímány k předškolnímu vzdělávání v mateřské škole v případě, kdy počet žádostí o přijetí k předškolnímu vzdělávání v daném roce překročí stanovenou kapacitu maximálního počtu dětí pro mateřskou školu. Více na webových stránkách školy (www.zskrecice.cz).
- Ředitelka Mateřské školy a Základní školy v rámci správního řízení a stanovených kritérií vyhotoví Rozhodnutí ve lhůtě do 30 dnů. Rozhodnutí o přijetí se již nedoručuje zákonným zástupcům, ale oznámeno je zveřejněním seznamu uchazečů pod přiděleným registračním číslem s výsledkem řízení u každého uchazeče. Oznámení o přijetí a nepřijetí dítěte do MŠ pod přiděleným registračním číslem bude vyvěšeno 29.5.2019za prosklenými vchodovými dveřmi třídy „Ovečky" a na webových stránkách školy (www.zskrecice.cz).
- To znamená, že ve většině případů nebudou mít v ruce zákonní zástupci žádný písemný doklad o přijetí a budou vycházet pouze z informací uvedených ve zveřejněném seznamu. Pokud zákonný zástupce dítěte požádá o vydání stejnopisu příslušného rozhodnutí o přijetí (přičemž nerozhoduje, z jakých důvodů či kdy tak učiní), bude mu vyhověno. Stejnopis bude mít pouze informativní charakter.
- V případě nepřijetí dítěte k předškolnímu vzdělávání do MŠ na školní rok 2019/2020 budou zákonní zástupci informováni písemně doporučenou poštou.

Slavia v Kardašově Řečici

V čase, kdy Slavia dělá svým příznivcům radost

Autor: Jan Frolík

Fanoušci Slavie Praha, která v současné době vede tabulku naší nejvyšší fotbalové soutěže a nedávným vyřazením FC Sevilly v Evropské lize posílila i svoji mezinárodní reputaci, mají důvod k dobré náladě. Platí to i o členech odbočky Odboru přátel Slavie organizovaných v K. Řečici, kteří ani v zimním období nezaháleli. Zajeli si zahrát bowling do Soběslavi a konec roku oslavili silvestrovskou vycházkou do okolí Řečice, zakončenou opékáním buřtů. A nejenom to, využili i možnosti zúčastnit se za výhodných podmínek zápasů Slavie Praha v domácí lize. Na tom hraném s FC Slováckem si mohli zafandit i nečlenové klubu a všichni diváci z Řečice si dalšího vítězného utkání pražského týmu dobře užili.

Předseda řečické odbočky Josef Městecký se s třemi dalšími členy zúčastnil i valné hromady Odboru přátel Slavie, na níž bylo mj. dohodnuto, že další ročník celorepublikového fotbalového turnaje odboček se po Kardašově Řečici uskuteční v Bělé pod Bezdězem.
Pro všechny členy OP Slavie vychází dvakrát do roka zpravodaj Červenobílé listy, který má vysokou profesionální úroveň. Nechybí v něm ani texty, které realisticky odrážejí atmosféru, jež v klubu panuje a která nemusí být vždy idylická. Důležité však je, že v kritických momentech dokázal zvítězit přístup vyjádřený sloganem „Sešívaní drží spolu," na nějž loni navázalo heslo „Spolu jsme silnější." Mělo by být snahou všech příznivců Slavie, naplňovat je.

Slávisté Kardašovy Řečice (Foto: Slávie KŘ)

FK Kardašova Řečice 1922

Činnost fotbalového klubu v zimní přestávce

Autor: Tomáš Pražák

Zimní přestávku jsme zahájili poněkud netradičně. V Kulturním domě v Kardašově Řečici se dne 1.12.2018 konal první ročník Fotbalového plesu. Tančilo se, kapela byla skvělá, nechybělo překvapení, tombola byla bohatá, prostě to bylo fajn. Možná jste tam byli také – pokud ne, jistě přijdete příští rok. Budeme se na vás těšit!
Nový rok 2019 jsme naopak přivítali již tradičně – Novoročním fotbálkem na hřišti.

Fotbalový ples

Autor: Tereza Rýparová

Rok 2018 byl ve znamení premiér. Když pominu film Bohemian Rhapsody a celou Premier legue, z čehož jsou nadšení, obzvláště fotbalisté, byl premiérou například i fotbalový ples, který se konal 1.12. 2018 v Kulturním domě Kardašově Řečici. Organizace se ujal předseda klubu Václav Virt, u kterého bylo vidět, že na tom nechal kus práce (a nesmíme zapomenout ani na manželku předsedy, která byla jeho pravou i levou rukou). Celý ples se tedy nesl ve fotbalovém duchu, od lístků, výzdoby až po tematickou tombolu. Dokonce představení během plesu bylo fotbalové. Vystoupil Petr Karásek, vícenásobný mistr ve freestyle fotbale ČR. Kapela už byla normální, netematická. Zahrála řečická skupina Baret a v kulturním domě byla příjemná atmosféra a taneční parket byl stále zaplněn. Fotbalový ples byl pro mě příjemným úvodem do plesové sezóny 2018/2019 a já jen doufám a přeji si, aby zažil ještě hodně plesových sezón.

Tým mužů se připravuje na jarní část soutěže

18.1. byla zahájena příprava na jarní část sezony a rovnou nás čekalo několik přípravných zápasů:
17.2. Slavia ČB - K. Řečice 4 – 0
3.3. K. Řečice - D. Bukovsko 3 – 3
16.3. K. Řečice - Kamenice n. Lip. "B" 9 – 3

Nyní již vše směřuje k jarní části soutěže, kdy nás čeká tuhý boj o záchranu v soutěži. Hned v prvním kole 23. 3. přivítáme v důležitém zápase Ledenice.

Domácí zápas řečického týmu mužů (foto: S. Hladík)

Mladší žáci

Naši fotbalisté ve všech mládežnických kategoriích v zimě pilně trénovali, museli zvládnout přechod z trávníku na palubovku tělocvičny, kde je fotbal trochu jiný. Natrénované dovednosti pak hráči vyzkoušeli při turnajích zimní ligy.

Tým mladších žáků odehrál v zimní přestávce tři turnaje zimní ligy v Malšicích. Zpočátku jsme se v Malšicích těžce srovnávali s velikostí hřiště. Malé rozměry haly toho moc neumožňují, a tak se hraje většinou taková přetlačovaná, kdy není prostor pro pohledné fotbalové akce. Podmínky však byly pro všechny týmy stejné a není možné se na ně vymlouvat. Druhý z turnajů se nám povedl o poznání lépe než ten první, kde byla většina našich soupeřů lepší než my. Třetí turnaj jsme odehrály 16. 3. a reportáž z něj vám přinášíme níže. Kromě zmiňované zimní ligy, vyrazili 3. 2. mladší žáci i na turnaj do Milevska. Tento turnaj však nepatřil k našim povedeným, ve většině zápasů byli soupeři fotbalovější a naše družstvo přehrávali. I tak to pro nás byla ale zajímavá herní zkušenost.

Finále zimní ligy v Malšicích

Autor: Marian Bína

Po již odehraných dvou kolech zimní ligy, se mladší žáci probojovali do závěrečné fáze turnaje o 1. - 5. místo. Mezi zbývajícími pěti mužstvy jsme byli podle některých ohlasů tým, který nemohl pomýšlet na velké výsledky nebo dokonce na medaile. Přesto ale kluci nepřestávali věřit v dobré umístění a pomýšleli si i na některou z medailí.

Po prvním zápase s týmem Jistebnice, kdy jsme dostali čtyři rychlé góly a poté již pouze snižovali na konečných 4:2, se ukázalo, že klukům první zápasy nesvědčí, stejně tak jako v minulých kolech. V kabině po zápase jsme si řekli nějaké chyby, které se staly a těšili se na druhý zápas.

V druhém zápase nás čekal soupeř ze Sezimova ústí a kluci nepředváděli o poznání lepší hru. Bohužel po chybách v obraně a nedůraznosti jsme prohráli 1: 3. Po otázce v šatně „jak se klukům hra líbila", se všichni shodli, že hráli špatně a nepředváděli týmovou hru. Dali jsme si v tu chvíli vysoké cíle – vyhrát zbylé dva zápasy, které jsme měli před sebou.

Ve třetím zápase s mužstvem Bechyně, byly rozděleny jasné úkoly. Ubránit jejich nejlepšího hráče a dát jim kombinační hrou co nejvíce gólů a vyhrát. Po velmi vydařeném vstupu do zápasu jsme dali dvě pěkné branky a ke konci již

pouze jednu branku obdrželi. Konečně se ukázala správná týmová hra kluků a touha po vítězství. Výhra je dost potěšila, stejně jako mě, zastupujícího trenéra místo Jirky Kováře, který měl přípravný zápas mužů v K. Řečici a také rodiče, kteří celou dobu bezvadně fandili a podporovali kluky.

Ve čtvrtém, a to posledním zápase, jsme nastupovali proti zatím neporaženým borcům ze Soběslavi. Opět jsme si v šatně řekli, jak hrát a na co si dát pozor – hlavně na jejich brankaře, který nekompromisně střílel góly přes celé hřiště. Po bezchybném výkonu celého týmu, jsme nasázeli soupeři čtyři branky, po kterých se nezmohl ani na jediný odpor, a tak jsme tímto posledním zápasem úžasně zakončili celou zimní ligu. Připsali jsme si naši druhou výhru a tím si zajistili medailovou pozici.

Při vyhlašování výsledků jsme všichni netrpělivě čekali, až budou vyhlašovat náš tým, který nakonec skončil na úžasném 3. místě z celkového počtu devíti týmů. Kluci dostali, jak je zvykem, medaile, pohár, diplom a plnou tašku se sladkými odměnami. Tímto bych chtěl ještě jednou poděkovat všem klukům z týmu mladších žáků, kteří poslouchali mé rady a pokyny a taky všem rodičům, kteří jezdili na všechny zápasy zimní ligy s námi, a nejen při finále skvěle fandili. A nakonec taky patří velký dík Jirkovi Kovářovi a Tomáši Pražákovi, za jimi danou důvěru v tom, abych jel s klukama jako zastupující trenér a mohl jim pomoct k tak skvělému umístění. Moc si toho vážím a děkuji vám.

Vyhlášení na turnaji v Malšicích (foto: P. Čápová)

Výsledky turnajových zápasů:

K. Řečice – Jistebnice 2:4 (A. Šenold, J. Vácha)

K. Řečice – Sezimovo Ústí 1:3 (A. Šenold)

K. Řečice – Bechyně 2:1 (J. Jirsa, J. Chvojka)

K. Řečice – Soběslav 4:0 (4x A. Čáp)

Turnaje zimní ligy jsme odehrály v sestavě:

Jan Chvojka, Ondřej Musil, Štěpán Bína, Martin Žižka, Jonáš Vácha, Jakub Jirsa, Adam Šenold, Adam Čáp, Vojtěch Kubalák.

Starší přípravka přivezla druhé místo z Třeboně

Autor: Tomáš Pražák

Tým řečické starší přípravky, si zpestřil vánoční týden účastí na Vánočním turnaji v Třeboni, který se odehrál 27.12. 2018. Na turnaj jsme odjeli s minimálním počtem dětí v této **sestavě:** Neugebauer T., Čáp A., Valda A., Šenold A., Gorský M., Pražák M., Kodým J.

Měli jsme pouze jednoho hráče na střídání, což je ve velké třeboňské hale docela nevýhoda. V samotném turnaji jsme však podali velmi dobrý výkon a předváděli jsme pěkný fotbal, plný přihrávek a kombinací. I když jsme byli jasně nejmladší, tak se nám dařilo, až na výjimku s Dražicemi, ostatní soupeře jasně přehrávat. Radovali jsme se proto z pěkného 2. místa.

Naši hru ocenili i přítomní trenéři z fotbalové akademie. Všichni hráči si zaslouží za kvalitně odehraný turnaj velkou pochvalu. Nejlepším brankářem turnaje byl vyhlášen náš Tom Neugebauer. V turnaji jsme vstřelili celkem 25 branek (Pražák M. 8x, Čáp A. 7x, Šenold A. 5x, Kodým J. 3x, Gorský M. 2x) a 7 branek jsme dostali.

Hráči starší přípravky si v rámci zimní ligy, která se konala v Třeboni, zahráli 5 turnajů, a to v období 24. 11. 2018 - 10. 3. 2019. Celkem jsme v Třeboni odehráli 17 zápasů, z toho jsme 8x vyhráli, 7x prohráli a 1x remizovali. V celkovém pořadí nám nakonec v konkurenci týmů, hrajících krajský přebor, patří 7. místo, což můžeme považovat za úspěch. Nejlepším střelcem celé zimní ligy se stal s 28 góly Zdeněk Pluhařík.

Sestava, v níž jsme zimní ligu odehráli: Neugebauer T., Valda A., Šenold A., Mertl J., Čáp A., Musil O., Pluhařík Z., Kodým J., Bartoš T., Velík K., Sedláček J.

Další zajímavou fotbalovou zkušeností byl pro hráče přátelský zápas K. Řečice – Táborsko (roč. 2010). V zápase hraném na 4x25 minut se nám dařilo první tři čtvrtiny držet s fotbalovějším soupeřem krok. V té poslední čtvrtině již náš kombinovaný tým nestíhal a rozdíl ve fyzické kondici se projevil. Zápas přesto splnil svůj účel a naši kluci odehráli hodinu a půl trvající zápas ve vysokém tempu s kvalitním soupeřem. Zápas ukázal na nutnost větší disciplíny hráčů při tréninccích – nestačí pouze přijít na trénink...

K. Řečice Táborsko (roč.2010**) 9:1 7** (Neugebauer T. 4x, Kodým J. 3x, Sedláček J., Novák H.)
Sestava, v níž jsme nastoupili do zápasu: Neugebauer T., Novák H., Kodým J., Sedláček J., Valda A., Virt L., Bartoš T.

Mladší přípravka

Autor: Tomáš Pražák

Mladší přípravka v Praze na utkání SK Slavia Praha a Bohemians Praha 1905 (Foto: T. Pražák)

Ani naši nejmladší hráči z kategorie mladší přípravky v zimě nezaháleli. I na ně čekala zimní liga, a to v období od 5. 1. do 2. 3. v Malšicích. Jednalo se o čtyři dílčí turnaje, které pro naše hráče byly velkou zkušeností. Pro některé hráče se jednalo o vůbec první fotbalové zápasy v životě. Je proto jasné, že jsme i přes veškerou snahu a bojovnost na soupeře často nestačili. I tak však jsou ve fotbale důležité. V konečném hodnocení zimní ligy v Malšicích jsme obsadili 7. místo.

Turnaj jsme odehráli v **sestavě**: Pluhaříková K., Hrdlička M., Vistak A., Vistak M., Novák H., Novák R., Virt L., Sobotka T., Vild J., Hanzlík L., Hanzlík M., Vodička P., Březina O.

Za odměnu si pak naši borci z kategorie mladší přípravky mohli alespoň krátce vychutnat nejvyšší fotbalovou soutěž Fortuna ligu. Dodnes žijí zážitkem, kdy 3. 3. měli možnost vyvádět hráče na utkání Bohemians Praha – Slavia Praha. Právě toto jsou okamžiky, kdy se prohlubuje láska k fotbalu.

V těchto dnech jsme se ještě soustředili na přípravu halového turnaje mladších přípravek, který se odehrál 16. 3. u nás v tělocvičně v Kardašově Řečice. Reportáž z tohoto turnaje vám přinášíme níže.

V sobotu 30. 3. jedeme se starší a mladší přípravkou na velmi kvalitní turnaj do Kamenice nad Lipou, který se odehraje venku na umělé trávě a bude vrcholem přípravy na jarní část. Další účastníci turnaje jsou: Jihlava, SKP ČB, Dolný Kubín (SK), Humpolec, Kamenice nad Lipou, Písek, Novosedly nad Nežárkou, Soběslav a Skalica (SK).

Medaile z domácího turnaje

Naši nejmenší fotbalisté odehráli v sobotu 16. března turnaj v naší tělocvičně a početným divákům ukázali co všechno už se naučili. V některých zápasech se nám dařilo víc, v některých méně. Všichni kluci se moc snažili a turnaj si náramně užili, a nakonec si odnesli ceny za 3. místo. Nejlepším střelcem celého turnaje se stal Martin Gorský.

Výsledky turnajových zápasů:

K. Řečice - J. Hradec 2 – 6 (Hrdlička M., Gorský M.)

K.Řečice – Stráž nad Než. 7 – 2 (Gorský M. 4x, Vistak M. 3x)

K.Řečice – Stádlec 8 – 1 (Gorský M. 6x, Vistak M. 2x.)

K.Řečice – Kamenice nad Lipou 5 – 1 (Gorský M. 5x.)

K.Řečice – Třeboň 1 – 6 (Gorský M.)

Sestava, ve které jsme turnaj odehráli: Sobotka T., Hrdlička M., Vistak M., Gorský M., Hanzlík M., Hanzlík L., Vild J.

Mladší přípravka, turnaj v KŘ (Foto: T. Pražák)

SK Kardašova Řečice

Aerobic Team Kardaška

Autor: Jana Müllerová

V lednu pro nás odstartovala nová soutěžní sezóna. Od září jsme poctivě trénovaly novou sestavu, přijaly jsme do našeho závodního týmu dvě nová děvčata a pořídily jsme si nové dresy. 6. ledna jsme se pak vydaly do Kutné Hory na naše první letošní závody. Závodní sezónu se nám podařilo zahájit opravdu dobře, protože jsme v Kutné Hoře vybojovaly s naší sestavou, která má název „Charleston“, úžasné 1. místo.

V lednu jsme pak měly ještě dvě vystoupení v Kardašově Řečici. A to na Setkání se seniory a na Modelářském plese.

Na konci ledna jsme se zúčastnily semifinále soutěže „Česko se hýbe“, které se konalo v Českých Budějovicích. Získaly jsme 2. místo.

V polovině února jsme zavítaly do Milína u Příbrami, kde se v tělocvičně místní základní školy konaly závody v aerobicu. Tady se nám podařilo získat 1. místo.

Vystoupení Charleston na Modelářském plese (foto: N. Semerád)

Teď máme před sebou několik opravdu důležitých závodů, pojedeme soutěžit mimo jiné do Prahy, Českých Budějovic a Českého Krumlova. Také nás čeká boj o získání postupu do republikového finále soutěže „Mia festival“, které se koná v Praze v Paláci Lucerna.

Držte nám pěsti, ať se nám závody vydaří.

Diplom z Milína u Příbrami a z Českých Budějovic. (Foto: J. Müllerová)

Novinky z SK

Rehabilitační a posilovací cvičení s Michalem Ondrejem

Pravidelně každou středu **od 18.15 – 19.30 hod** se scházíme v mateřské školce, kde pod vedením zkušeného lektora Mgr. Michala Ondreje z Nítovic probíhají lekce rehabilitačního cvičení s prvky posilování, při němž si nejen řádně protáhneme zkrácené svaly, ale zároveň i posílíme důležité partie těla.

Nadále probíhají tyto kroužky: lezení na stěně, florbal a in-line brusle.

Informace najdete na našich webových stránkách: www.skrecice.cz

Lidé z Kardašovy Řečice

Rozhovor s Martinem Klečackým

Autor: Andrea Rejhonsová

PhDr. Martin Klečacký, Ph.D., rodák z Kardašovy Řečice, vystudoval na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy obory historie a francouzština. Má za sebou několik zahraničních stáží a v současnosti pracuje jako historik se zaměřením na české moderní dějiny, dějiny bezpečnostních složek a postavení Čechů v rámci mnohonárodnostní habsburské monarchie. Samostatně vydal několik publikací, na některých se podílel a některé mají dokonce vazbu na jeho rodné městečko.

Martine, po vystudování Gymnázia Vítězslava Nováka v Jindřichově Hradci bys zvládl přijímací zkoušky asi na jakoukoli univerzitu. Proč sis vybral zrovna historii?
Historie mě zajímala a bavila, zajímá dosud. Je to široký obor s nepřeberným množstvím témat, kterým se lze věnovat. Já třeba začal ještě na gymnáziu zkoumáním dějin četníků v Řečici a na Jindřichohradecku a nyní jsem se dostal k dějinám veřejné správy. Zabývám se tím, jak funguje stát, jakým způsobem komunikuje s občany, jaké jsou systémové nedostatky a jak se projevují, kterými prostředky se politici, politické strany snaží získat vliv na chod státního aparátu a prosadit své zájmy. To vše na konkrétních dějinných příkladech, ať už v rámci Rakouska, nebo po roce 1918 v prostředí Československé republiky.

Jaký obor konkrétně a proč?
Původně jsem studoval kombinaci dvou oborů, historii a francouzštinu, ve vyšších ročních se na historii volí specializace na konkrétní dějinné období, což souvisí i s náplní jednotlivých předmětů. Já si vybral české dějiny v moderní době, tj. 19. a 20. století. Stejnému období jsem se pak věnoval i následně v postgraduálním studiu.

Zúčastnil ses několika zahraničních stáží. V kterých zemích? Kde konkrétně – v jakých institutech?
První zkušenosti v zahraničí jsem sbíral vlastně nedaleko, zimní semestr 2009 jsem strávil v Linci, kde jsem zkoušel němčinu v praxi. Do té doby jsem němčinu znal vlastně jen z archivních pramenů. Na letní semestr jsem se přesunul do Francie, byl jsem v Lille na samém severu země. Oproti Rakousku to byla dost výrazná změna. Během doktorátu jsem pobyl ještě semestr na univerzitě ve Vídni a kratší několikatýdenní pobyt jsem absolvoval v Düsseldorfu v Německu.

Musíš být tedy jazykově vybavený. Kolika jazyky mluvíš? Francouzštinu jsi dokonce vystudoval. Věnuješ se tomuto jazyku i nadále?
Francouzštinu používám bohužel už jen minimálně, nejvíce němčinu, denně pracuju s archivními dokumenty, které jsou hlavně německy. Angličtinu pak využiji hlavně, když čtu, dneska je velká část vědecké zahraniční literatury psaná hlavně anglicky.

Také jsme Tě mohli zahlédnout v České televizi u příležitosti výročí 100 let od vzniku československého státu. Dostáváš často podobná pozvání? Odmítáš některé?
Často podobná pozvání nepřicházejí, minulý rok byl v tomto ohledu výjimečný, koncentrace různých výročí dala příležitost připomenout některé zásadní mezníky českých dějin. Byla to zajímavá zkušenost a jsem toho názoru, že taková pozvání by se odmítat neměla. Vždyť jde o skvělou možnost ukázat dějiny z trochu jiného pohledu, třeba z odlišné perspektivy, než jakou mají někteří lidé dosud zažitou.

Martin Klečacký (vpravo) v pořadu ČT (foto: Česká televize)

Databáze knih, které Martin napsal nebo editoval

Úředník sluhou mnoha pánů? Nacionalizace a politizace veřejné správy ve střední Evropě 1848–1948 (2018)

Český „konzul" ve Vídni I. Politická korespondence c. k. ministra krajana Antonína Rezka s mladočeským předákem Bedřichem Pacákem (2015)

Český „konzul" ve Vídni, II. Politická korespondence c. k. ministra krajana Antonína Rezka s mladočeskými politiky Václavem Škardou a Karlem Kramářem (2017)

Český ministr ve Vídni. Ve službách císaře, národa a politické strany, 2017

spolupodílel se na:

Zaneste city mé ku klidné Řečici, Česká politická pravice v letech 1938–1945, Deníky Josefa Kalouska II.

A mnohé další….

Jsi spoluautorem knihy Zaneste city mé ku klidné Řečici. Spolupracuješ momentálně s někým z Řečice na další knize nebo projektu?
V tuto chvíli ne, ale v hlavě nosím několik nápadů a témat z dějin Kardašovy Řečice, která by podle mě stála za zpracování. A vždy když v práci v archivu narazím na něco souvisejícího s naším městem, říkám, že se do toho musím co nejdříve pustit. Ať už jde o hospodářskou situaci ve městě na počátku 20. století, kdy se zde vzmáhalo socialistické, později komunistické hnutí mezi dělníky, kdy Řečice platila za centrum radikálních socialistů v celém okrese – tehdy ovšem spadala do třeboňského okresu. Nebo události z doby Protektorátu či z období krátce po válce. Což jsou pořád ještě poměrně nedávné a živé dějiny. Obecně vývoj Řečice v druhé polovině 19. století a pak zejména ve 20. století mi přijde mimořádně zajímavý. Šlo o období, kdy obce dostaly poprvé vlastní, pravidelně volené vedení, kdy se formovala jejich současná podoba, kdy se rozhodovalo, ze kterých se třeba díky železnici stanou důležitá obchodní nebo průmyslová centra, nebo která města budou napříště hrát roli správních středisek. Zde se několikrát uvažovalo i o Řečici jako o sídle okresního soudu, a tedy i centru okresní samosprávy. V archivu jsou dochovány četné žádosti zástupců obce, kteří se snažili tento důležitý úřad získat, nakonec však vyhrálo Veselí nad Lužnicí. Všechny tyto faktory výrazně ovlivňovaly dynamiku vývoje obce a vlastně tak určovaly, jak Řečice dnes vypadá, jaké její obyvatelé měli a mají možnosti. V Řečici v té době působila celá řada osobností, kteří se na této proměně poddanského městečka v sebevědomé město s okresními ambicemi podíleli, ať už to byli místní starostové, faráři, obchodníci nebo učitelé. Napadá mě třeba učitel Václav Vlasák, který působil na řečické farní škole – a narodil se mu zde syn Josef, pozdější generál a velmistr Řádu křižovníků s červenou hvězdou, bratr československého ministra financí Bohumila Vlasáka.

Kniha Martina Klečackého.

Kdyby Tě oslovilo Město Kardašova Řečice, abys udělal autorské čtení, přijal bys?
Samozřejmě a velmi rád, jen by to z mé strany chtělo právě ten text spjatý s místním prostředím.

Kynolog roku 2018

Autor: Andrea Rejhonsová, zdroj: www.ecanis.cz

Václav Ouška se momentálně veze na vlně slávy. Myslím, že mu tento úspěch přejí všichni spoluobčané, protože se angažuje v řekněme roztomilé a užitečné oblasti, a to ve sportovní kynologii. Za své snažení si Vašek 23. února 2019 v Praze převzal ocenění v anketě kynolog roku. Získal prvenství v disciplíně sportovní kynologie a také se stal absolutním vítězem celé soutěže. Připomeňme si jméno Vaškova parťáka, který byl hlavním aktérem celé sezony, a tím je jeho věrný kamarád pes Qvido Vepeden.

Václav Ouška při předávání ceny (foto: www.ecanis.cz)

- inzerce

- Kadeřnictví Martina -
nabízí **dámské, pánské a dětské stříhání, barvení a melírování** a také **společenské účesy.**

Kadeřnictví je **v Pleších čp. 89(obchod se smíšeným zbožím – zadní vchod). Objednávky** na telefonním čísle **739 233 946.**

- inzerce

PLYNOSERVIS
Opravy a revize plynových zařízení
Vladimír Vondrka, Kardašova Řečice
Kontakt: 602 705 737

Historické okénko

Zvyky a obyčeje minulosti (i současnosti) v Kardašově Řečici

Autor: Aneta Chvojková – podle knihy Místopis Řečice Kardašovy I. od Jaromíra Hrubého (1929)

V historii bylo populární velké množství církevních obyčejů a tradic, které byly spojené s církevním rokem nebo se změnami ročních čtvrtí. Tyto zvyky byly povětšinou v Kardašově Řečici podobné se zvyky v celém regionu jižních Čech, avšak našly se i zvláštnosti, které byly odlišné. Níže se pomocí informací z publikace od řečického autora Jaromíra Hrubého pokusím popsat ty, které můžeme registrovat (anebo jsme již registrovali) v tomto ročním období.

Tři králové

V předvečer Tří králů, 5. ledna, světila se v kostele voda, sůl a křída. Matky přinášely tyto svěcené věci domů, dávaly dětem napíti se tříkrálové vody a kladly jim špetku soli na jazyk pro zdraví. Vysvěcenou křídou se dělaly tři křížky na všech dveřích v domě (u bytu, u komor i u stájí). Křížky zůstávaly pak na dveřích až do příštích Vánoc. Po třech králích chodil koledovat po domech místní učitel. Přál Nového roku a na hlavních dveřích u světnice napsal křídou písmena tří králů C, M, B a letopočet nového roku. I tento nápis zůstával na dveřích po celý rok a usnadňoval dětem pamatovati si, který rok právě jest.

Masopust v Kardašově Řečici „po novu" v roce 2017 (foto: M. Karas)

Hromnice a sv. Dorota

Na „Hromnice" (2. února), světily se v kostele svíčky. Každá hospodyně přinášela si domu posvěcenou „hromničku", která byla zapalována při bouřce, aby neuhodilo a byla dávána do ruky umírajícím. Na sv. Dorotu (6. února), chodilo ve čtyřicátých a padesátých letech 19. století po Řečici asi šest osob. Mezi nimi byl Theofil, Dorota, anděl a čert. Ve hře byly například verše „Theofile, Theofile, kdo pak to volá mile? Anděl od Boha poslaný, od Doroty krásné panny!"

Masopust

Masopust je období, které začíná od Tří králů a končí na Popeleční středu. Součástí masopustu je i tradice masek a průvodů obcemi. Nejznámějšími dny masopustu jsou jeho poslední dva dny, které jsou spojené s veselím, radovánkami a hodováním.

Na Tučný čtvrtek (jde o poslední čtvrtek masopustu, tedy den, kdy masopust postupně vrcholí), se pekly koblihy. O masopustních dnech připravovaly hospodyně z hrachu „pučálku" (z pučícího, osoleného, popepřeného a praženého hrachu). V masopustní úterý chodily za dne po Řečici maškary. V roce 2017 proběhl pokus o obnovení této tradice ve městě, který se setkal s vřelým přijetím u veřejnosti. V roce 2018 i 2019 se průvod maškar z technických důvodů nekonal.

V místních hospodách byla od neděle večer až do půlnoci v úterý muzika, jež s malými přestávkami hrála k tanci nepřetržitě od poledne až do rána. Hospodyně a děvčata měly při tanci vyskakovat, aby se jim urodil dlouhý len. Pro vrchnostenské úředníky a zámožnější sousedy pořádaly se jednou nebo dvakrát za masopust bály. Při nich měl hospodský pro hosty na prodej šunku, pro ženské kávu, koblihy a limonádu.

Děti z mateřské školy vynášejí „Bábu zimu" (foto: MŠ KŘ)

Loutky „Báby zimy“ v řečickém potoce (foto: MŠ KŘ)

Na Popeleční středu (letos 6. března) chodilo se do kostela pro popelec (jest popel ze spálených ratolestí a květů). Chasa z vesnic stavěla se po mši v hospodě, když uctívali chasníci děvčata rosolkou (likérový rosol), aby od nich o Velikonocích dostali pomlázku.

Na Smrtelnou neděli (letos 7. dubna) chodily chudší děti po domech se „smrtí“, hadrovou loutkou, kterou nesly mezi sebou a zpívaly jarní píseň: „Svatý Petr z Říma, nese flaši vína“.

Zvyk, vynášeti smrt z obce a házeti ji do vody, nebyl v Řečici v polovině 19. století už znám. Později sousedé přivazovali jiného souseda na lavici a nosili ho po městě. Poslední taková oslava masopustu v osmdesátých letech 19. století skončila u soudu. Někteří účastníci byli udáni, že napodobili církevní obřady. V posledních letech byla tato tradice obnovena místní Mateřskou školou, když děti spolu s paní učitelkami vynášejí „Bábu zimu“ a její loutku vhazují do Řečického potoka.

Pášiový týden

Na Květnou neděli (je označení pro šestou a zároveň poslední neděli postní a začátek svatého týdne, letos 14. dubna), která připomíná vjezd Ježíše do Jeruzaléma, se dříve světily v kostele „kočičky“. Vesničtí chasníci svazovali vrbové pruty s pučícími jehnědami (kočičkami) v uměle dlouhé svazky, končící bělavou kyticí jehněd (kočiček), ze kterých vynikal křížek jedlové chvoje. Po mši nejednou se chasníci z různých vesnic seprali a bili do sebe posvěcenými kočičkami.

Na Zelený čtvrtek a Velký pátek, chodila mládež po domech s řehtačkami a řehtala známým poledne, načež dostávala darem po vajíčku. Na Zelený čtvrtek jedla se „sladká kaše“, na Velký pátek „jidášky“ mazané medem. Na Bílou sobotu pálili u kostela „Jidáše“. Uhlíky z hranice brali sousedé domů a kladli na půdách za krov, aby hrom neuhodil.

Z posvěcených kočiček dělaly se křížky, které se o Velikonočním pondělí roznášely a zastrkovaly se do polí. Večer na Bílou sobotu bylo slaveno Vzkříšení slavným procesím po náměstí. Na procesí chodila školní mládež, za ní všechny cechovní pořádky s korouhvemi, kterých bylo šest. Všechna okna v domech, mimo které se bralo procesí, byla osvětlena svícemi. Po Vzkříšení večer jedla se již masitá jídla. Tato jídla, jakož i velikonoční mazanec a červená vajíčka, se v Řečici v kostele nesvětila. Starší lidé se postívali v době velkého postu přísně, a mastívali pokrmy jen lněným olejem, který se lisoval ze semene v některých mlýnech. Na Velikonoční pondělí koulely děti na pažitech vajíčka a vyhazovaly je do vzduchu. Vejce, které se při tom rozbilo, jmenovalo se „žmach“.

Přímo v Kardašově Řečici je v dnešní době zvykem pouze koledování o Velikonočním pondělí, kdy chlapci obcházejí s pomlázkou domy, s cílem vykoledovat si od dívek odměnu ve formě malovaného vajíčka a jiných drobností. V okolních obcích je však ještě možné nalézt i tradici velikonočního řehtání.

Jaro začínalo dříve na sv. Jiří (tj. 24. dubna, v současnosti astronomické jaro začíná jarní rovnodenností 20. března). Toho dne prý se otevírá země a hadi nabývají jedu a stávají se nebezpečnými. Do sv. Jiří ani hadi, ani slepýši a ještěrky prý nemají jedu. Procesí do polí o Křížových dnech se účastnilo mnoho lidu. Zastavovali se u různých kapliček a křížů, které byly obklopeny jarní zelení a kvetoucími lukami.

Večer před 1. květnem (Filipa – Jakuba) pálily se v Řečici na Hůrkách „čarodějnice“. Ometená košťata, namočená v „kolomaži“, se zapalovala a vyhazovala do výše. Přes hromadu hořících košťat mládež přeskakovala. Tradice „pálení čarodějnic“ je v našem městě i v současnosti. Koná se již pravidelně v prostoru za fotbalovým hřištěm a o program se zde starají především řečičtí divadelníci a hasiči.

Velikonoce 2019

14. dubna – Květná neděle (Ježíšův vjezd do Jeruzaléma, začátek svatého týdne)

15. dubna – Modré pondělí (tradiční, nenáboženský název)

16. dubna – Žluté úterý (tradiční, nenáboženský název)

17. dubna – Sazometná (škaredá) středa (lidová připomínka Popeleční středy)

18. dubna – Zelený čtvrtek (památka poslední večeře Ježíše)

19. dubna – Velký pátek (den umučení Ježíše)

20. dubna – Bílá sobota (den pohřbení Ježíše, v noci na neděli pak vstal Ježíš z mrtvých)

21. dubna – Boží hod velikonoční (den vzkříšení, končí svatý týden)

22. dubna – Velikonoční (červené) pondělí (den tradiční pomlázky)

28. dubna – Bílá neděle (druhá neděle velikonoční)

Divadelnice z místního ochotnického spolku v maskách čarodějnic při "Pálení čarodějnic" v roce 2016 (foto: M. Karas)

Pohledy do minulosti

Odhalení Pomníku padlých v roce 1923

Autor: Aneta Chvojková – podle Pamětní knihy města Kardašové Řečice (1914-1925), dostupné na https://digi.ceskearchivy.cz/1775/1

„Dne 9. června 1923 k 9. hodině večerní přivezen byl kočím Paarského pivovaru Heřmánkem sádrový negativ pomníku padlým vojínům a legionářům. Naložen byl v ateliéru sochaře Rudolfa Kabeše v Jindřichově Hradci a s tvůrcem jeho byl k 9. hodině složen. Deštivé počasí zabraňovalo v práci, takže původně stanovené datum jeho odhalení na den 2. července, výročí bitvy u Zborova, muselo být oddáleno na den 15. července t. r.

Slavnost samotnou předcházelo slavnostní představení spolku divadelních ochotníků „Jménem Jeho Veličenstva“, které napsal A. H. Řehoř, režie Alois Glück 15. července 1923.

Upravené náměstí „Svobody“ vzalo na sebe slavnostní háv. Všechny domky čistě obíleny, ozdobeny prapory. Pomník samotný zahalen státní vlajkou, kterou k tomuto účelu věnoval p. Matějů, stavbyvedoucí z Pleší. Slavnost započala o 9. hodině dopolední podepsáním se zástupců úřadu, korporací, příslušníků rodin padlých do Pamětní knihy. Z jejich záznamů je patrno, že významnou tuto slavnost navštívili: v zastoupení ministerstva Národní Obrany divizní generál Škvára, velitel 5. pěší divize, za p. pl. 29 z Jindřichova Hradce plukovník Němeček. Za Čsl. obec legionářskou v Jindř. Hradci kapitán Jindřich Hálek, za pěší pluk „Jana Husa“ z Českých Budějovic štábní kapitán Jan Valenta a tiskový referent 5. pěší divize nadporučík Svatopluk Minařík.

Průvod uspořádal p. Ludvík Veselý a zastoupeni v něm byli: krojová družina, děti, sokolstvo, hasičstvo, legionáři, příbuzní padlých, váleční poškozenci, deputace, zpěvácký spolek „Jablonský“ a občanstvo. Počet účastníků odhadnut na 3 000 osob. Průvod byl pestřen věnci, nesenými v čele jednotlivých korporací. Věnce byly květinové, opatřené stuhami v národních barvách a věnováním. Pomník byl jimi takřka zaplaven, a z barev květů pronikala jednotlivá věnování dárců. Schůdky pomníku vyzdobeny kyticemi, jichž bylo položeno velké množství.

Pomník padlých na dobové pohlednici (foto: A. Chvojková)

K desáté hodině dopolední náměstí Svobody ožilo. Před pomníkem, na připravených sedadlech z jedné strany seděli příbuzní padlých, z druhé strany deputace spolků, úřadů a městská rada. Celé prostranství bylo zaplněno lidstvem. Slunce pražilo.

Po slavnostním sboru Smetanova „Věna“ zapěným zpěváckým spolkem „Jablonský“ za řízení dirigenta, učitele p. Jana Svěce uvítal přítomné hosty a občanstvo

Dobový pohled na Pomník padlých na náměstí Svobody (foto: A. Chvojková)

starosta města a předseda komise pro postavení tohoto pomníku p. Ferdinand Dejmek. Načrtl historii vzniku pomníku, ocenil práci sběrací a zdůraznil význam památníku. Pomník má nám připomínat naše spoluobčany, kteří v hrozné válce své životy ztratili, má připomínati vinu těch, kdož začali světovou válku, kdo byl nepřítelem našeho národa, kdo připravil národ náš o samostatnost. Má stále připomínati naši povinnost ku naším osvoboditelům, a to v prvé řadě našeho presidenta Masaryka. Konečně má připomínati, že národ jest jenom tenkráte silný, když v duchu českém bude jednotný, a tedy má nás vésti ku vzájemnému porozumění a sjednocení.

Slavnostní řeč pronesl náš rodák p. Jindřich Štulík. Ocenil význam legií, bojů za svobodu, nabádal ku svorné práci národní. Za čtení naší národní přísahy sňal roušku pomníku starosta města p. Ferdinand Dejmek. Proslovy učinili i další významní hosté. Po proslovech byl předán pomník starostou do ochrany a majetku obce prvnímu náměstku p. Karlu Vodrážkovi, který jej jménem města přijal s kvitováním díku všem, kdož ku zřízení této důstojné památky přispěli.

Provoláním slávy památce padlých a presidentu republiky, byla slavnost zakončena zapěním národních hymen. Pomník jest dílo hradeckého sochaře Rudolfa Kabeše, jest proveden z umělého mramoru a stál 12 000 Kč. Celkový náklad s oplocováním vyžádal si dalších 9580 Kč, takže pomník celý stál 21580 Kč.

Na pomníku je vyryto 60 jmen padlých a nezvěstných ze světové války. Opatřen jest heslem: „Svorností k vítězství, vítězstvím k svobodě“, které navrhl kronikář města. Odpoledne byl v Americe koncert, večer slavnostní představení „Jménem Jeho Veličenstva“. Finanční efekt slavnosti jest následující: Z divadelních představení 3 598 Kč, ze slavnostní výzdoby 2 301 Kč, z darů 139 Kč, za pohlednice 670 Kč, z koncertu 1 520 Kč. Celkem 8 229 Kč. Vydání činilo 2 931 Kč, takže zbylo 5 297 Kč, které uloženy ku zbytku jmění zbylého po zaplacení sochaře na fond, z kterého se pořídí plot kolem celého sadu.

Po slavnosti odebralo se občanstvo v průvodu na náměstí Jaromíra Hrubého, před městskou radnici, kdež rozloučil se starosta města se všemi pány zástupci úřadů, korporací a spolků.“

Pomník v aktuální podobě, jak ho známe dnes, byl rozšířen o jména padlých ve 2. světové válce (foto: A. Chvojková)

Inzerce

VZDĚLÁVACÍ INSTITUT sv. Jana N. Neumanna o.p.s. PRACHATICE

Hospic. Asociace poskytovatelů hospicové paliativní péče

ČESKÁ ASOCIACE SESTER

XIV. DEN HOSPICOVÉ PÉČE
aneb
...na vaše přání

13. dubna 2019
od 9:30 do 15:30 hodin
sál Národního domu Prachatice

PROGRAM ODBORNÉ KONFERENCE:

8:30 – 9:30	*Prezence účastníků*
9:30 – 9:45	Úvodní slovo **PhDr. et Mgr. Robert Huneš** – ředitel Hospice sv. Jana N. Neumanna, o.p.s.
9:45 – 10:30	OTÁZKY A ODPOVĚDI NA TÉMA SMRTI - KAZUISTIKY **S. M. Benedikta** – ošetřovatelka v Hospici sv. Jana N. Neumanna, o.p.s.
10:30 – 11:15	VÝŽIVA PACIENTŮ V TERMINÁLNÍM STAVU ONEMOCNĚNÍ V INSTITUCI I V DOMÁCÍM PROSTŘEDÍ **Pavla Hýblová** – konzultantka a lektorka v oblasti sociální a zdravotní péče
11:15 – 12:00	ROLE PRAKTICKÉHO LÉKAŘE V PÉČI O TERMINÁLNĚ NEMOCNÉ V DOMÁCÍM PROSTŘEDÍ **MUDr. Marie Kučerová** – praktická lékařka
12:00 – 13:00	*Přestávka na oběd*
13:00 – 13:45	PSYCHOHYGIENA A VYHOŘENÍ V HOSPICI **MUDr. Radkin Honzák, CSc.** – psychiatr
13:45 – 14:30	LÉČBA BOLESTI U PACIENTŮ VE VYŠŠÍM VĚKU **Doc. MUDr. Jiří Kozák, Ph.D.** – primář Centra pro léčení a výzkum bolestivých stavů
14:30 – 15:15	UPLATNĚNÍ NEZDRAVOTNICKÝCH PROFESÍ V DOMÁCÍ HOSPICOVÉ PÉČI **Mgr. Monika Vachová** – vedoucí Domácího hospice sv. Veroniky
15:15– 15:30	*Diskuze*

Odborný garant: MUDr. Jana Vlková, Ph.D.

Objednání: SMS/WhatsApp
+420721699305
LASH LIFTING + BOTOX
A PRODLUŽOVÁNÍ ŘAS
Instagram/facebook:
@andelske_rasy
PO DOMLUVĚ APLIKACE
přímo u Vás doma,
kterýkoliv den v týdnu.
VE DNECH PÁ, SO, NE VE
STUDIU NA ADRESE
KARDAŠOVA ŘEČICE 606.
e-mail: andelske.rasy@gmail.com

Věra Šichtová
Stříhání a trimování psů

Stříhání a trimování psů
• Zkracování drápků • Čištění žlázek
• Koupání všech plemen, včetně obřích

Sídl. T. G. Masaryka 680, Kardašova Řečice
Věra Šichtová, tel.: 737 572 582

Deštěnský scuk
Scuk.cz

Znáte už komunitní
farmářské tržiště Scuk.cz?

Můžeme tam společně nakupovat
dobroty přímo od menších lokálních
farmářů za férové ceny.

Jak to funguje?

1. Připojte se k mé online Nákupní skupině na **www.scuk.cz/destensky-scuk**, kde pravidelně pořádám společné nákupy přímo od farmářů
2. Nakupte si **online**, na co máte chuť a těšte se z **dopravy zdarma**
3. Vyzvedněte si u mě v daném termínu svou objednávku na adrese **Sadová 301, Deštná**
4. Vychutnejte si **lokální dobroty** i pocit, že jste podpořili menší farmáře

S kódem FKED3G
získáte slevu až 100 Kč na první nákup.

Těším se na vás! Adéla Jiroušková

Jazyková škola Zachová
JUMANJI
Intensive English course for teens
A game for those who seek to find a way
to leave their world behind

• Choose your character
• Special skills
• 3 lives
It´s time to find out who
you really are
PLAY AND FINISH THIS
ADVENTURE GAME

19. 8. – 23. 8., 26. 8. – 30. 8.2019
JINDRICHUV HRADEC
Price: 1.000 CZK 2.350 CZK/from the age of 16
• From 5th class, only English
• Every day 8 hours of English (8.00–16.00)
• With native speaker
JAZYKOVÁ ŠKOLA
ZACHOVÁ s.r.o.
tel.: 777 300 757
www.jazykovkazachova.cz
Evropská unie
Evropský sociální fond
Operační program Zaměstnanost

Po stopách
Sira Franklina
NOVÉ ZPRÁVY
O ZTRACENÉ
FRANKLINOVĚ
EXPEDICI!
KRÁLOVNA
POVOLÁVÁ SCHOPNÉ
KORZÁRY!
STAŇ SE
I TY LEGENDOU
KARIBIKU!
Jazyková škola Zachová
JINDŘICHŮV HRADEC
Termíny: 5. 8. – 9. 8. a 12. 8. – 16. 8. 2019
cena 1.000,– Kč
(v ceně oběd, svačina, pití)
Pro děti 6–12 let
Program: 8:00–16:00 hod.
PŘIHLÁŠKY
A INFORMACE:
Jazyková škola Zachová s. r. o.
tel.: 777 300 757

Naši turianti (foto: DS J.K.Tyl KŘ)

Hasičský kroužek navštívil o Vánocích Ježíšek (foto: SDH KŘ)

Centrum města na jaře rozkvetlo (foto: A. Chvojková)

Mladší přípravka na domácím turnaji obsadila 3. místo (foto: T. Pražák)

Zpívání koled na náměstí Jaromíra Hrubého (foto: B. Volfová)

Mladší žáci s medailemi a pohárem za 3. místo na turnaji v Mališicích (foto: P. Čápová)

Děti z mateřské školy vynesly 21. března „Bábu zimu“ (foto: MŠ KŘ)

Vítání občánků, zleva: Dominika Másílková, Jan Pivec, Elena Jiříková, Štěpán Fittl, Antonín Vratislav Skůpa (foto: N. Semerád)

Vítání občánků, zleva: Tereza Hunalová, David Vondruška, Libor Ševčík, Šimon Gabriška, Tomáš Gabriška, Kristýna Švecová (foto: N. Semerád)